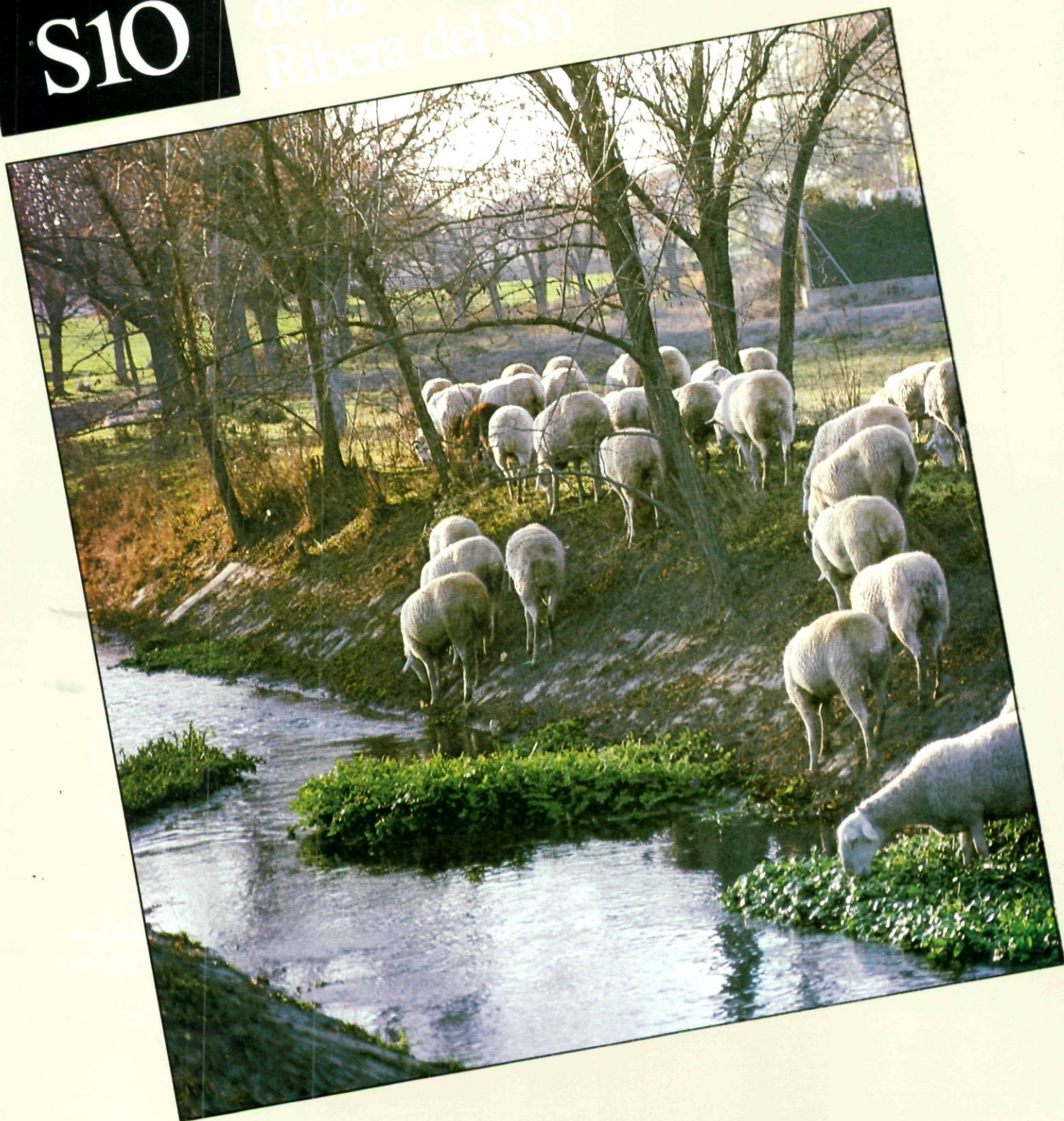

SIÓ

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

*Sió us desitja
Bones Festes*

Núm. 286
Any XXIV
Desembre 1987

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluç, Pere Mora,
Joan Pijuan, Josep M.ª Planes,
Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu
i Rosa Maria Sera.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Imprenta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.200 ptes.

A l'estranger: 1.800 ptes.
Número solt: 125 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA:

Una estampa bucòlica del Sió que, malgrat ser actual-
ment una claveguera, manté la vocació de riu.

Foto: J. Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no signi-
fica l'acceptació implícita del seu contingut per part de
l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a
SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si
bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors
ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publi-
cats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presen-
tats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes an-
terior.

Editorial

LES NOSTRES LLAMINERIES

La proximitat de les festes nadalenques –ultra el que comporta d'imminents celebracions religioses de joiosa solemnitat i d'un consum inusual de bones viandes i delicioses llamineries–, ens ha dut a meditar en el fet que, any rera any, s'està desenvolupant en el nostre entorn més immediat.

Evidentment, per aquests dies, s'observa un moviment i animació pels nostres carrers i places que ultrapassa el que podríem dir-ne la nostra normalitat quotidiana. Són els nombrosos visitants que, desplaçant-se en autocar, vénen a casa nostra més que atrets per motivacions turístiques, per fer una bona provisió de torrons que animin les celebracions nadalenques. Una animació que cada any va en augment.

Cal suposar que aquest fet irrefutable no és casual sinó que és per la bona qualitat dels gèneres que els ofereixen els nostres torronaires. Uns fabricants que han sabut superar els límits d'un artesanat gairebé folklòric per convertir-se (tot i conservant la bona qualitat) en autèntics i importants industrials de reconegut prestigi.

I així hem assistit al fenomen, junt amb la iniciació d'algun nou artesà, de la conversió d'aquells petits obradors de caire familiar i casolà en importants indústries de considerables dimensions, amb modernes i mecanitzades instal·lacions que permeten un increment impensat de la seva producció i expansió del seu àmbit de negocis.

I més encara, puix que si l'impuls expansiu no s'ha limitat solament en l'engrandiment de la producció del clàssic torró d'Agramunt (ous, mel i ametlla o avellana), ara s'ofereixen tota una gamma de productes (tipus xixona, de massapà, fruita, arròs, nous i altres) de competitiva qualitat, caramels i confits de tota mena i xocolata en la seva més diversa varietat (llet, vainilla, en pols, a la pedra i en figures pel guarniment de pastissos).

Oidà per Agramunt! Molt bé! pels torronaires que han superat amb brillantor aquella imatge arcaica que conservem de menuts del seu abillament de brusa i barretina, de la petita taula coberta amb blanques estovalles seguint fires i mercats provocant l'atenció dels compradors amb les cartes i el joc del "catxo", per convertir-se en la seva realitat actual: uns industrials que, a més de guanyar terreny i prestigi en el seu quefer, ens beneficien a tots eixamplant l'àmbit d'identificació de la nostra vila.

Agraïm el seu esforç consumint en aquests dies un abundós assortit de torrons. D'AGRAMUNT, ÉS CLAR. BON NADAL.

Fets del mes

EL "TRET DE CAL CRICH"

Malgrat els dies transcorreguts, res de nou en relació al succés del dia 7 de novembre.

Poca cosa hi ha de nou en relació al tret que un o diversos desconeguts van disparar la nit del dia 7 de novembre i que va penetrar en l'interior de la Fonda Crich. De moment, les autoritats competents no han manifestat res oficialment de com anaven les investigacions per esclarir el fet i detenir els responsables del succés. Malgrat les manifestacions del Governador Civil de la Província Josep Ignasi Urenda, realitzades en el decurs de la seva visita a Agramunt el dia 11 de novembre, i en les que va dir que el Govern Civil faria una nota oficial, fins el moment aquesta no ha vist la llum.

Qui va fer pública una nota, va ser l'alcaldia amb data del 13 de novembre, i en què "manifestava el total i absolut rebuig i condemna pels fets ocorreguts" al temps que donava "suport a les autoritats competents encarregades d'esclarir els fets".

En el ple del Consistori corresponent al mes de novembre, es va aprovar, amb l'abstenció del grup socialista, el "demanar de l'assessor jurídic de l'Ajuntament, un dictamen per exercir les accions que corresponguin". L'Ajuntament vol, en cas que es pugui esclarir els fets, "demanar danys i perjudicis per si el bon nom i prestigi d'Agramunt hagin pogut ser perjudicats".

ASSEMBLEA

Els socis de l'"Agrupació Sardanista Barretina" es reuniren en assemblea".

El dia 15 de novembre tingué lloc la primera assemblea ordinària de l'Agrupació Sardanista Barretina des de la seva creació a primers d'enguany. L'entitat té un total de 116 socis, entre ells molts joves que van participar en els cursets que l'entitat ha organitzat durant l'any. En aquests cursets, que es van repartir entre hivern i estiu, hi varen participar un total de cursillistes i tingueren lloc al Casal durant els mesos d'hivern i en la Plaça del Mercadal durant l'estiu.

AGRAMUNT: TORRONS

Temporada alta dels torrons durant les setmanes anteriors al Nadal.

Com cada any, són nombrosos els visitants que tenim a casa nostra atrets principalment pels torrons. Les excursions programades fa que durant tota la setmana hi

hagi un cert moviment pels nostres carrers i, en especial, els que van de les fàbriques a l'església. Malgrat ser l'època en què el nostre monument és més visitat, continua tenint l'aspecte descurat de sempre.

L'editorial de la nostra revista de fa un parell de números es queixava de l'aspecte llastimós que oferien alguns indrets del temple de Santa Maria. Monument Històric-Artístic d'Interès Nacional que, en alguns indrets, serveix per a cotxes abandonats i deixalles comunitàries.

SANEJAMENT DEL RIU SIÓ

Pla pilot per sanejar el riu Sió que ha estat qualificat com una claveguera.

La Comissió Central d'Activitats Classificades de la Generalitat iniciarà un pla pilot de sanejament del Sió. L'elecció del nostre riu s'ha fet, segons explicaven els responsables del tema, a causa que "és el més contaminat que hi ha a Lleida i que més que un riu, sembla una claveguera".

J. Bertran

Per part del departament corresponent es farà un estudi de tots els abocaments que es fan al riu; el tipus d'aquests: industrials, orgànics, etc.; finalment s'elaborarà un pla d'actuació molt concretitzat especificant totes les obres a realitzar per part dels propietaris o responsables dels abocaments.

Es pretén, segons va manifestar el Director General d'Obres Hidràuliques, més que sancionar o tancar granges o bé indústries, és donar facilitats perquè puguin posar a les seves instal·lacions condicions adequades perquè el que aboquin al riu no sigui contaminant.

TALLADA LA CARRETERA DEL SIÓ

Durant una setmana no es va poder utilitzar la carretera de Balaguer.

El diumenge dia 8 de novembre, un autocar que circulava per la carretera d'Agramunt a Balaguer va bolcar en entrar en un tram en obres prop de La Sentiu. En l'accident es produïren una dotzena de ferits, un parell dels quals bastant greus. L'endemà es tallava la carretera en aquell indret per tal de procedir a cobrir tot el tram amb capes de grava ja que les pluges d'aquells dies l'havien deixat impracticable i es podien repetir els accidents.

J. B.

El que havia de ser una interrupció d'un parell de dies es va allargar a més d'una setmana a causa de les disputes de dues empreses que treballen en la construcció de la carretera. Una polèmica, amb denúncies i intervenció fins i tot de la Guàrdia Civil. Fins que el problema estigué solucionat, el trànsit es va desviar per la carretera de Bellmunt fins a la de Tàrrega a Balaguer.

Segons sembla, les obres de la carretera porten un cert retard, segons explicaven els diaris de Lleida, en relació als terminis previstos. Esperem que no sorgeixin més problemes i que els treballs avancin al ritme corresponent.

ELECCIONS AL CASAL D'AVIS

Ramon Areny i Romeu elegit president per votació.

El Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca va celebrar eleccions el passat dia 18 de novembre per tal d'elegir una junta rectora que portés l'entitat després de molts mesos d'interinitat.

Es van presentar un total de sis candidats d'entre els que, els socis podien votar a un o a tots sis. Qui obtingués major nombre de vots seria el president. Es va po-

der anar a votar des de les 10 del matí fins a les cinc de la tarda en una mesa presidida per un representant de l'Ajuntament. Ramon Areny, va sortir elegit com a nou president, càrrec que venia exercint de manera provisional.

PREMIS C.I.R.I.T.

En una altra edició, tres premis han recaigut a l'Institut d'Agramunt.

L'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió" d'Agramunt, ha estat guardonat amb tres premis dels que anualment convoca la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica C.I.R.I.T. i que varen ser lliurats el dia 10 de desembre en un acte que va tenir lloc al Palau de la Generalitat i el presidí Jordi Pujol.

J. B.

L'Institut d'Agramunt és un dels centres més premiats de Catalunya. L'any passat li varen ser concedits dos premis i l'any anterior se n'emportà un. Els premis C.I.R.I.T. són concedits a un total de 80 treballs presentats i a 20 centres de batxillerat i formació professional de tot Catalunya. Als centres els corresponen 75.000 pessetes i 25.000 són per als treballs d'investigació.

El premi al Centre ho ha estat en mèrit als treballs presentats pels alumnes del mateix, que aquest any varen ser tres, dos dels quals foren premiats i van ser els següents: "Els forcaires", un ampli estudi sobre l'ofici de fabricació de les típiques forques que es fan en pobles del Mig Segre i especialment a Vall-llebrera i Alentorn. El segon es titula "365 dies de pagès a través de 190 dites populars de la Ribera del Sió i el Mig Segre". Els treballs varen ser dirigits pel professor Antoni Agelet, que en aquest curs ja no es troba a l'Institut d'Agramunt. Els alumnes autors dels treballs premiats foren: Ramon M. Ros, Joan Garriga, Joan Trilla i Ignasi Llinàs, el primer. El de les dites va ser elaborat per: Pere Guardia, Jordi Durany, Albert Guiu i Xavier Isanta.

EXPOSICIÓ A CAL MAS VELL

Una mostra de llibres infantils i juvenils en català ha estat exposada durant una setmana.

Del 4 al 10 del mes de desembre ha estat exposada, a la Sala de Jovent de Cal Mas Vell, una mostra de llibres infantils i juvenils en català editats en els darrers anys. L'exposició itinerant ha estat muntada per la Generalitat i durant els dies que va estar a Agramunt va ser visitada per alumnes dels centres d'ensenyament de la vila que hi acudiren acompanyats pels seus professors.

En l'actualitat hi ha una gran varietat i quantitat de col·leccions destinades als primers lectors i als adolescents i el ritme de sortida de nous tipus de llibres és creixent.

SOPAR DE GREMI

Els "banquers" d'Agramunt celebren el seu patró.

Des de fa uns pocs anys, els "banquers", millor dit, els qui treballen en les entitats bancàries de la vila, celebren el seu patró, que resulta ser Sant Carles Borromeu, amb un sopar de germanor.

Enguany el van celebrar el dia 4 de novembre.

En aquest sopar hi prenen part quasi tots els treballadors de banca i fins i tot també s'hi ajunten els qui ja s'han jubilat.

INCENDI A LA "CASA NOVA"

17.000 bales d'alfals i veces destruïdes en un incendi.

Un incendi de considerable magnitud es va declarar vers les 12 de la nit en un cobert de la Masia de la Casa Nova, al Bosc del Siscar. El foc va destruir les 17.000 bales que hi havia i va danyar una part de l'estructura del magatzem i també la teulada.

Per sufocar l'incendi hi van acudir un total de 19 bombers i vuit vehicles dels parcs de bombers d'Agramunt, Tàrraga, Cervera i Lleida. Durant tot el dia un escamot de reserva va treballar traient bales del cobert amb una pala i llançant aigua a l'interior.

Hi ha la circumstància que fa aproximadament un any i mig, en la mateixa zona, es van declarar altres dos incendis. Un tingué lloc a Maravella i un altre prop de la masia de Castellblanc.

Àngel Guimerà, 14
Tel. 39.04.28
AGRAMUNT

Comprovi la seva agudesada visual en tres minuts, amb la nova computadora òptica

**De cada 3 persones,
una hi veu malament.**

Pot ser vostè

FESTA DE LA CREU ROJA

Lliurament de la Creu d'Argent de l'entitat a Concepció Navàs
i dels diplomes acreditatius als nous socorristes.

Text i fotos: **Josep Bertran**

Com és tradicional, la Creu Roja Local va celebrar, el dia de la Immaculada Concepció, la seva festa patronal. Amb els anys, els actes commemoratius van canviant i en l'actualitat som lluny ja d'aquelles parades paramilitars que ens oferien no fa pas massa temps.

La sala de sessions de l'Ajuntament s'ompli de gom a gom.

La d'aquest any, ha tingut una especial significació en fer protagonistes destacats, dues persones. Dues persones que s'han destacat per haver dut a terme en la Creu Roja d'Agramunt una tasca continuada, sorda, necessària i no gens agraïda, en favor de la institució.

A Concepció Navàs i Vila li fou lliurada la Medalla d'Argent de la Creu Roja Espanyola en reconeixement a la seva tasca desenvolupada al llarg de prop de 14 anys, des que es formà la Brigada Local. La senyora Concepció s'ocupa, des de sempre, de rentar la roba que els socorristes fan servir quan han de fer algun servei. Tal com va dir el president, Ramon Roca: "l'últim que fan els socorristes és passar per casa seva a deixar-hi la roba, moltes vegades bruta de sang i vòmits".

El President de la Creu Roja Local, li lliurà a Concepció Navàs la Creu d'Argent de l'entitat.

Els dos agramuntins homenajats.

Molts agramuntins desconeixien aquesta col·laboració que l'homenajada fa des de tants anys. En representació dels agramuntins estigué present a l'acte el batlle de la vila que manifestà la seva satisfacció "perquè encara hi ha persones amb un alt esperit de servei als altres".

En el decurs de l'acte, Ramon Roca donà a conèixer una notícia que no s'havia fet pública fins ara a petició de l'interessat i es referia que, feia uns mesos, concretament el mes de juny, a un altre agramuntí li havia estat concedida la mateixa medalla. Es tracta de Pere Brils, secretari de la Creu Roja durant molts anys, —des de sempre— i membre de l'entitat fins i tot abans que es formés a Agramunt. A en Pere Brils, la distinció li fou lliurada pel president de la Creu Roja de Lleida com a reconeixement a la gran tasca duta a terme sempre d'una manera eficaç i constant.

Durant l'acte, que se celebrà en la sala de sessions de l'Ajuntament, ple de gom a gom, foren lliurades les credencials als participants al curs de socorrista que s'ha dut a terme durant els darrers mesos. En el seu parlament, el president, insistí en la necessitat que els agramuntins participin en els cursos que la Creu Roja organitza mentre explicava, també, que per primera vegada, els cursos havien estat donats per personal de la vila, els metges d'Agramunt i tres socorristes de la Brigada titulats com a monitors nacionals.

Amb anterioritat a aquest acte celebrat a l'ajuntament, la Creu Roja participà en la missa de 12 que fou cantada per la Coral d'Avui. Posteriorment, i en els locals de l'entitat a la plaça del Pou, se serví un refrigeri.

GENERALITAT DE CATALUNYA

LES TECNOLOGIES DEL 2000 A L'EMPRESA. ARA.

Informació —concreta, completa, aplicable— per a la integració de les noves Tecnologies en els processos, productes i serveis de l'empresa d'avui.

Sistematitzada en seccions fixes per a una utilització immediata i rendible de la informació:

- Tendències. El futur dels sectors productius.
- Innovar. Els factors que intervenen en la innovació.
- Dossier. L'estat de l'art de les tecnologies.
- Centres. Centres de R+D útils per a l'empresa.
- Borsa de Tecnologies.
- Un aparador obert i interactiu de l'oferta,

- la demanda i els programes europeus.
- Nous Productes.
- Noticiari i Agenda.

Cada mes a quioscs i llibreries.

Revista de la Fundació Catalana per a la Recerca.
Direcció Tècnica: Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica, CIRIT.

Subscripcions: Gran Via de les Corts Catalanes, 594. 08007 Barcelona.
Tel. 93/318 00 79

SOM 6 MILIONS

La nostra Plaça Major, s'engrandeix en les grans solemnitats

1

Oh! Plaça de l'Església
tota plena de records,
de jogueres i quitxalles,
de ballades i rondalles,
de rialles i de plors.

2

Oh! Plaça agramuntina
de pedra vella, venerada,
de l'Església i casa del poble,
dos palaus de vila noble,
n'ets la nostra enamorada.

3

Oh! Plaça, preciós escenari,
l'agramuntí hi passa i visita,
de criatura, de jove i de gran,
diari s'hi troba al davant,
mai no et vol perdre de vista.

4

Saps de grans esdeveniments,
saps d'humils trobades,
saps de coses molt greus,
saps de gent de relleu
i saps de misèries humanes.

5

Ara vell i d'any en any
entenc més bé que mai,
perquè n'ets Plaça Major,
crec que prou ho mereixes,
cap com tu ho pot ser millor.

6

N'ets bona agramuntina,
arxiu de la nostra història,
de tanta pedra picada,
perla de pedra brodada,
d'Agramunt n'ets la glòria.

7

Encimbellats al campanar
campanes, rellotge i penell,
com patges en servei permanent
coronen la noble plaça
reina d'aquest bell planell.

8

Rellotge que les hores ens vas donant
en serè, plovent i nevant,
el pas del temps ens mesures
sense fatiga, no t'hi apures,
el temps que passa vas marcant.

9

Penell que et gires i regires,
cresta del campanar,
com un gall sense cantar
el vas donant a l'aire que bufa
assenyalant el temps que fa.

10

Oh! teves campaneries
pregoneres de bona mena,
que ventant quan arribem
amb aires de naixement
i ressons de bona festa.

11

Al bateig brandeu joïoses
i ploraires quan marxem,
amb els sons d'enterrament
molt pausades i tenebroses.
Oh! Campanes, campanes glorioses.

12

Per Nadal, Cap d'Any i Reis
aquesta plaça s'engrandeix
plena de goig i alegria,
s'hi aixeca l'avet ferm
i a la soca l'establia.

13

N'és tota plena de llums,
com estels nascuts de dia,
l'humil naixement instal·lat,
alegria de Jesús nat.
Oh! Plaça ferma, la vila és viva!

14

Sempre i en les grans solemnitats
quan et vesteixes de festa,
dels nostres ulls n'ets la nineta,
cap més plaça com aquesta
presum tanta majestat.

En aquest ambient nadalenc
aprofito l'oportunitat que ens propor-
ciona el nostre informatiu SIÓ per a
saludar-vos afectuosament, amics
lectors, desitjant-vos unes bones
festes i encara un any nou millor.

Ferran Ros i Pijuan

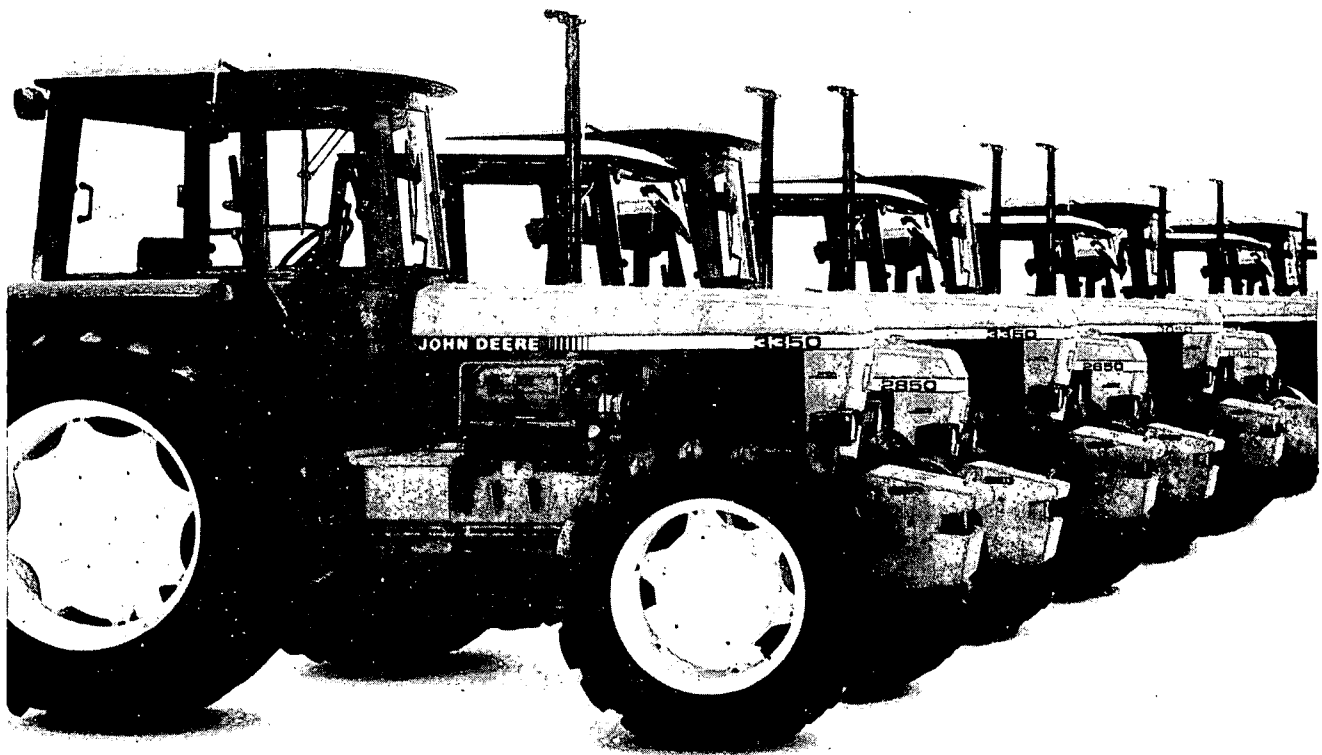
Subscriuiu-vos-hi!!

Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987

150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

CATALUNYA AMB BICICLETA

(De l'Empordà a l'Urgell)

Per Enric Torrents i Marquilles

- VI -

LA GARROTXA

(II)

Per admirar plenament la configuració d'un dels pobles amb més personalitat del nostre país com és Castellfollit de la Roca, res millor que fer-ho des de la carretera que provinent de Besalú es dirigeix a Olot. Si teniu l'encert d'aturar-vos un centenar de metres abans del pont que hi ha sobre el Fluvià (altre cop el riu cabrerés tant fortament vinculat amb la comarca) podreu disfrutar de la millor perspectiva de l'encinglerat, pintoresc i basàltic poble garrotxí, ja que a Castellfollit, com a moltes coses del nostre món, li passa allò dels arbres i el bosc, que uns no deixen veure a l'altre i, per tant, també com en tantes circumstàncies de la vida, cal cercar el punt tranquil, amb visió ampla, lliure, clara i profunda per obtenir-ne un exacte emplaçament i evitar que les cases ens amaguin el poble i així assolir la plena realitat d'allò que es vol copsar.

A part dels trets paisatgístics que concorren amb Castellfollit i precisament vinculat en aquesta circumstància, el poble té per a mi unes ressonàncies que s'endinsen fins la meva adolescència quan anava a l'escola; a "l'estudi major" com a Agramunt n'anomenàvem, en aquella època llunyana, a l'escola nacional o pública. L'ensenyança en aquell període de la segona república, s'impartia amb la nostra llengua, el català. El Sr. Curià, que a més de bon mestre era amant del cant coral i ens feia cantar les verduguerianes "Muntanyes del Canigó", ens descobria la història, costums, usatges i geografia del nostre petit país a redòs d'un llibre, "l'Espiga" o "la Garba" —no recordo exactament el nom correcte—, on en una de les pàgines hi venia la litografia de Castellfollit de la Roca. Sempre que jo obria el llibre, indefectiblement anava a parar al full on es veia a Castellfollit ja que com una rara atracció fes que mirés i remirés aquell penjat poblet, totalment desconegut per mi, deixant córrer, amb profusió i ingenuïtat, la meva infantil imaginació.

Doncs bé, puc dir-vos que, "excepcionalment", el dia en què ja amb anys a l'esquena vaig veure per primera vegada l'espadat de Castellfollit, el vaig trobar tan impressionant i real com l'havia configurat mirant, en la meva infantesa, la litografia del llibre d'escola. I he dit "excepcionalment" perquè, com segurament sabeu tan bé com jo, la realitat mai no assoleix la bellesa i grandiositat de l'imaginat, entrevist o somniat. Per això trobem més encisador el dissabte que el diumenge, la infantesa que la maduresa, l'amistat que l'amic, el projecte que el fet o el festeig que el matrimoni.

Castellfollit, almenys pel que fa a la comarca, també és conegut per la confecció de dolços, especialment per la pasta fullada. En una pastisseria arran de la carretera el ciclista viatger ha volgut tastar un dels pastissos més característics de La Garrotxa... com és la "Coca de Llar-

dons". Per esvaïr els meus dubtes envers la qualitat del pastís, la botiguera em diu que el seu marit, l'Enric, que és qui fa la feina, segueix una ancestral recepta que consisteix en picar finament una lliura de llardons i barrejar-los amb lliura i mitja de farina, tres ous, mitja lliura de sucre, una mica d'escorça de llimona i una cullerada de llard. Un cop ben treballada la pasta i formades les coques, ovalades o rectangulars, posar-los al forn fins que agafin un intens to daurat. Que l'Enric és un bon pastisser en pot donar fe el ciclista viatger que de la coca de llardons no en va deixar ni les engrunes.

I en parlar de dolços he de dir-vos que la gastronomia de La Garrotxa es recolza bàsicament amb productes de la terra on el peix hi té quasi nul·la incidència. La carn de xai, bovina i de porc sustenten la major part de la cuina comarcana que no té cap plat genuí i autòcton. Els peus de porc, la botifarra amb mongetes (immillorables si són de Santa Pau), la vedella amb bolets i l'escudella i carn d'olla són els plats amb més tradició. Cal però, fer esment de les "Patates farcides" plat que no pot considerar-se "comarcàl" ja que és originari i típic d'Olot i la seva incorporació a la gastronomia és d'època recent. Més endavant parlarem d'aquest massís, original i suculent plat Olotí.

Capítol a part, dins del tipisme gastronòmic, cal donar-lo als embotits. Tant els de perol com els de "curança" són d'una qualitat fora del normal. Inclòs el pernil, que sense arribar a l'exquisidesa dels "curats" a Jabugo, Cumbres Mayores o altres punts de les serralies meridionals, té una morbidesa, flaire i sabor excel·lent. Probablement el bon assaonament i per conseqüència la bondat dels embotits de La Garrotxa tenen molt a veure amb els purs, secs i frescos vents que baixen del Canigó a cavall del Coll d'Ares. Tant és així que el ciclista recorda que anys enrera en un llogarret als peus del massís del Basegoda, hi havia uns secadors per l'assaonament de pernils i embotits on els particulars, mitjançant el pagament d'una quota mensual, podien portar-hi a "curar" embotits i pernils propis i no era estrany veure pel poble a visitants del Barcelonès o de les comarques de la plana anar tot cofois a recollir el "seu" pernil.

Remontant el curs del Fluvià la carretera ens mena fins a Sant Joan Les Fonts, cancell d'una de les valls amb més carisma de la comarca, la Vall de Vianya, on poden admirar-s'hi les masies més clàssiques, típiques, camperoles i boniques de tot el país i donar tot passant una ullada a un reguitzell de petites esglésies (gairebé capelles) del més pur romànic català com les de Santa Margarida o Sant Pere del Puig entre d'altres.

Des de la tèxtil Sant Joan Les Fonts i creuant el nucli industrial porcí de La Canya i agafant la carretera que, provinent dels ripollencs Camprodon i Sant Pau de Segúries, el ciclista fa l'arribada a la volcànica, fontinera, artística, artesana i torera capital de La Garrotxa, Olot.

Ramon Capitan i Gallardo

(INDEPENDENT)

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.ª - Tel. 39.11.61
AGRAMUNT

FERTIL-CAMP

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, vivers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició: **ERNEST COSTAFREDA i PUIGPINÓS**
Ctra. de les Puelles, Km. 2 Telèfon 39.03.64
AGRAMUNT (LLeida)

Al terme municipal de Les Ventoses,
venc 40 quarteres de sembradura.

Partida Les Planes.

Només 4.000.000 de ptes. al comptat.

Telèfon: 390.118

* * * * *

Al poble de Les Puelles, venc un hort.

Només 100.000 ptes.

Telèfon: 390.118

* * * * *

Al poble de Les Puelles, venc una casa
de 220 m². Només 220.000 ptes.

Telèfon: 390.118

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLA

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLA

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Sabateria HUGUET

Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat J. OMEDES

Plaça del Pou, 22, 6^a B Tel. 39 04 22

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

SANTA CECÍLIA 87

El dia 22 de novembre, la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant van celebrar el dia del seu patró amb una xocolata-da i una gimkama per a la mainada.

A tres quarts de nou del matí, el jovent es va concentrar a la Plaça del Mercadal des d'on s'iniciaria, més tard, el joc. Mentrestant al pati de la Coral es feien els últims preparatius per fer la xocolata desfeta.

El joc consistia en una sèrie de proves a realitzar en set llocs diferents de la nostra Vila: els Dipòsits, la Plaça de l'Om, la Plaça de l'11 de Setembre, el Castell, la Plaça de l'Escorxador Vell, Raval de Puigverd i la Plaça del Mercadal.

Durant gairebé dues hores els participants, dividits en onze grups i dues categories, grans i petits, anaren a corre-cuita amunt i avall pels carrers i d'un costat a l'altre de poble per arribar els primers a la meta situada al Mercadal.

Després, tot just finalitzat el joc, es va fer esclatar una gran traca i, a continuació, tots plegats i ben afamats vam anar cap a la Coral on ens estava esperant la xocolata desfeta amb un bon tall de coca.

Un cop ben tips s'obsequià els guanyadors de la gimkama amb una camiseta de la Coral i un grapat de caramels per a tots els participants.

Aquests actes per a celebrar Sta. Cecília van ser organitzats per la Junta de la Coral Infantil Bon Cant amb el ple recolzament de la Junta i la Coral d'Avui.

L'esmentada Junta Infantil es va constituir el dia 24 d'octubre a Oliola, després d'una votació entre els cantaires de la mateixa. Un cop fet l'escrutini la Junta quedà formada de la següent manera:

PRESIDENT: Jordi Alcalà i Solé
SECRETÀRIA: Isabel Gatell i Novell
VOCALS: Anna-Nuri Bertran i Mitjavila
Josep Bertran i Mitjavila
Josep Camats i Esteve
David Serra i Barril
Dolors Ricart i Amanós
Pilar Armengol i Santacreu
Rosa Marsà i Escolà

Quan sortirà el present número de la revista Sió ens trobarem gairebé a les portes de Nadal, per la qual cosa la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant, conviden tot el poble agramuntí i comarca a assistir el proper dia 26, Sant Esteve, al tradicional Concert de Nadal que se celebrarà al Casal Agramuntí.

La Coral us desitja un Bon Nadal i Feliç Any Nou.

Per la Coral: J. Pijuan

A: CARMEN IGLESIAS

Mai un camí no s'havia fet tan llarg.

Ni tan pesat.

Però el recorria de nou.

Com ara fa deu mesos.

Anava vestida clara.

Deixant enrera els rumors.

Tu no volies dol.

I jo t'escoltava.

Però en arribar, no hi havia silenci.

I el necessitava.

Volia estar amb tu.

I no podia.

Volia plorar de nou.

I no em sortia.

*Mirar les roses pansides
i aquelles lletres blanques
m'entristia.*

Però allí dreta... ho sentia. El teu amor era més fort. Més que l'estar dret mirant enlloc. Com un estúpid, fent bon paper. I segura d'estimar-te, et vaig dir adéu.

*I en arribar a casa,
reconèixer el poc que som:
Escriure't quatre ratlles.
I plorar pel teu record.*

May Santamaria i Villegas

CASA EN VENDA

Carrer Verge dels Socors, 22
Rebedor, 5 habitacions, saló-menjador,
cuina amb saleta, rebost, bany i sanitari,
gran terrassa, garatge i pati.

Raó: Joan Tomàs

Tel. 93 - 418.01.22 de 20'00 a 22'00 h.
93 - 317.72.70 de 9 a 14 h. i de 16 a 20 h.

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida)

Telèfon 39.06.01

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

FÀBRQUES DE PINSOS INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

Si vol un bon servei

Flors i Plantes AQUIL·LEA

Li ofereix:

- Centres florals	- Jardineria en general
- Flor seca i flor artificial	- Llavors
- Bodes	- Terres
- Corones (15 % dte. encarregades directament per la família).	- Distribució exclusiva:
Agroquímics de la Casa BAYER

Àngel Gulmerà, 10 - Telèfon 39.03.52 (totes hores)

EXTINTORS ORFEÒ

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, camions, etc.)
Càrrega i recàrrega - Revisions (cada 5 anys)
Pressupostos per a instal·lacions de detecció
d'incendis sense compromís.

Delegació de Lleida-nord: Àngel Jubete
Urb. Verge dels Socors, 3 - Tel. 39.03.52

UNA MOSTRA DE NADAL

(El TIÓ: fer cagar la soca)

La vigília de Nadal, el dia 24 de desembre, la gent tenien per costum el reunir-se a l'entorn del foc, quan hi havia mainada, per fer-los esperar l'hora de la vetllada o de la missa del gall i se'ls feia cagar la soca o Tió.

Tres o quatre dies abans, els petits o a vegades els pares ja triaven un tronc; un tió ben fort de roure, si podia ser. Després amb bastons curts i forts, es posaven a picar sobre el Tió, tot cantant:

"Caga Soca, caga Tió
no caguis arengades que són salades,
caga torrons que són més bons,
d'avellana i de pinyó.
Si torrons no vols cagar,
sota el cul et vindrem a picar"

Però les millors coses també tenen una fi i tot d'un cop, surt el carbó. L'electricitat i tot el modernisme han fet perdre un costum folklòric, com d'altres que també han desaparegut.

Bones festes de Nadal a tots els Agramuntins!

J.M. Pinós
Decines-Charpieu (França)

Quan neva a la Vall d'Aran

De vegades amb tempestat
hi pot caure copiosa neu
bufant el torb fred i esverat
en tal indret del Pirineu.

Tota la fauna que és autòctona
abans abric ja s'ha cercat
perquè el remolí en poca estona
ho deixa tot fred i nevat.

Però també cau la nevada
quan esdevé primer quietud
i els ocells a la matinada
cerquen menjar amb prontitud.

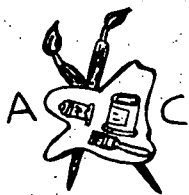
Els alerta el seu clar instint
del meteor propens a arribar
mengen de pressa i sovint
i un cop tips regufi cercar.

El país quiet i calmos,
primeres volves de neu fines
baixen del cel llis i abundós
dansant com àgils ballarines.

Quan es van engrossint les volves
deixen ja de zigzaguejar
i cauen sense donar voltes;
és senyal que molt nevarà.

Espectacle meravellós
mentre cau la grossa nevada
vist a l'abric silenciós
des de baix... a la serralada.

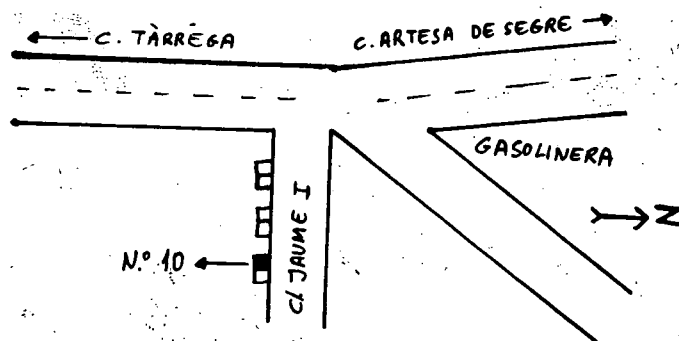
Antoni Montané i Farré

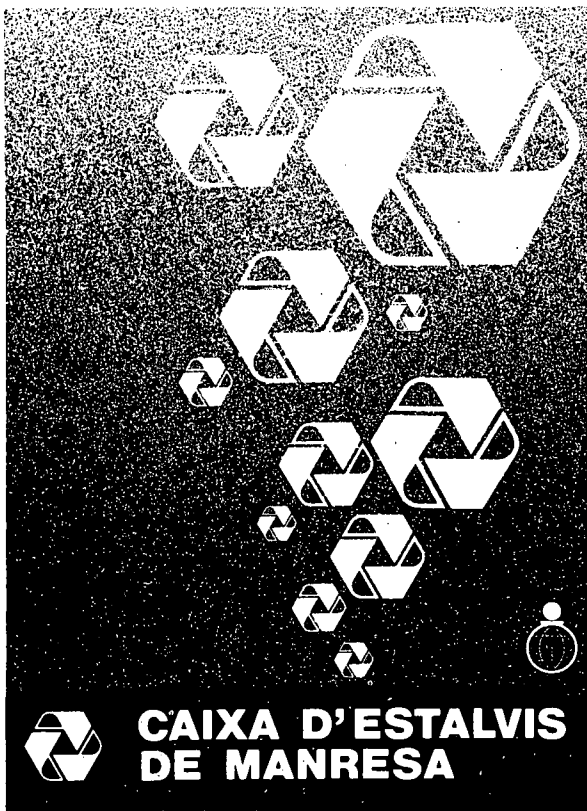

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS

Antoni Capítan

C. de Jaume I, 10 - Tel. 39.04.03 AGRAMUNT

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

Eugeni Gil i Reyes

President del Foment Pro-Mercat

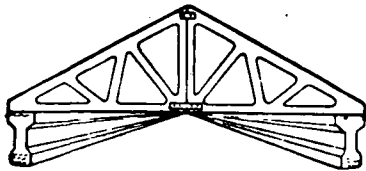
va morir cristianament el dia 18 de
novembre de 1987, a l'edat de 56 anys,
havent rebut els Auxilis Espirituals.

E. P. D.

Agraïrem a tothom una pregària per l'etern
descans de la seva ànima.

AGRAMUNT, novembre de 1987

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Franckfurt del Sió

MENÚS ESPECIALS • BANQUETS
COMUNIONS • BATEIGS

Plaça del Pou, 22 - Tel. 39.00.50
AGRAMUNT

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cada dissabte i cada diumenge al 105.5 de la F.M. té lloc una aventura radiofònica que s'autoalimenta d'un admirable esperit de resistència. Un grapat de joves fan d'aquesta ràdio d'aficionats un vehicle de difusió per a Agramunt i la Ribera.

RÀDIO SIÓ: LES ONES DE LA TENACITAT

Les coses no sempre surten bé. Els mitjans tècnics són limitats. La qüestió econòmica va coixa. Els nivells d'audiència poques vegades semblen satisfactoris. El territori abastat pel senyal és reduït. Però ells segueixen. No importa la contradicció del localisme. Només val el desig de comunicar-se amb l'eventual oient.

L'autor d'aquest reportatge és també col·laborador de Ràdio Sió i pot donar fe de l'estretor dels marges en què es mou l'emissora. De tota manera, els qui han de concretar-ho millor són els responsables de l'entitat. En concret, hem parlat amb cinc de les persones que es mouen més a Ràdio Sió: Josep M. Ros, Josep M. Farreny, Joan Manuel Jubete, Ramon Llenes i Josep Bertran. N'ha sortit això que segueix.

Ràdio Sió neix la Festa Major del 1982. La idea surt del Grup Escènic. El Sr. Magí Guasch hi va posar els aparells i va tenir cura dels aspectes tècnics. Inicialment, la ràdio va funcionar només en el període de la Festa Major. Però l'any 1984 es consolida com a institució i comença a emetre regularment tots els caps de setmana, a partir del 2 de maig. Va quedar configurada com a emissora

Alguns dels components de Ràdio Sió.

Foto: Pjuan

municipal perquè l'ajuntament va aprovar la seva creació i fer-se càrrec de les despeses del muntatge. I es van iniciar els tràmits per legalitzar l'emissora, procés que encara no ha estat enllestit per l'escassa receptivitat de l'Administració catalana.

Inicialment Ràdio Sió emetia només els dissabtes a la tarda i els estudis eren d'una provisionalitat i

d'unes limitacions esgarrifoses. A la fi, l'any 1985 es van habilitar uns estudis escaients, inaugurats per la Festa Major amb l'assistència del Director General de Cinema, Música i Teatre de la Generalitat, Sr. Jordi Maluquer. Ja del tot independitzada del Grup Escènic —per bé que instal·lada en un local d'aquest—, l'emissora va ampliar les hores de programació i va anar agafant nova

gent. Aquest 1987 ha adquirit dues platines més, un equalitzador, s'ha allargat l'antena i s'ha instal·lat un adaptador de telèfon. Petites millores que no solventen la situació d'interinitat i les contradiccions en què es mou la ràdio d'Agramunt.

Ràdio Sió, manifesten els entrevistats, pot emetre regularment cada dia. Ho proven els especials de la setmana de la Festa Major. En canvi, continua limitada per la situació provisional en què viu, pel lloc inadequat en què és situada l'antena, per les penúries econòmiques i pel fet de ser tan sols una ràdio de cap de setmana. Sobreviure en aquestes condicions ja és tot un èxit. Actualment, l'emissora està preparada per emetre a 45 vats, però emet només a 10. És una dada que ho diu tot. Segons les freqüències dictades per la Generalitat, hauria d'emetre al 107.9, però es manté en el 105.5 per la provisionalitat legal en què encara es troba. Els estudis actuals tenen unes bones condicions, però són molt petits: només uns 20-25 m². L'emissora disposa, a més de l'emissor i l'antena (de 15 m.), de 4 micròfons, 2 micròfons sense fil, 4 platines, 2 plats, unitat mòbil, equalitzador, una taula de barreges, amplificador, altaveus, telèfon amb supletori i adaptador de telèfon. Molts d'aquests aparells, subratllen els membres consultats, han estat adquirits mitjançant els diners fets amb les publicitats de les programacions especials de la Festa Major, no pas amb subvencions municipals. D'altra banda, la discografia de què disposa l'emissora és molt limitada. Hi ha una bona selecció de música catalana variada, però les seccions de música disco i música rock ofereixen fortes mancances. De discos no se'n compren, però de tant en tant n'entren de nous perquè hi ha contactes amb cases discogràfiques catalanes i aquestes envien novetats.

Ens posem a tractar el tema del paper que han de jugar les emissores municipals i el que juga Ràdio Sió en concret. Tots estan d'acord a assenyalar que una ràdio d'aquest

tipus va molt bé per al propi municipi i per als pobles de la vora. El Ramon ho resumeix en una frase taxativa: "Una ràdio, en un poble, hi falta, tant per informar com per distreure". El Josep M. Ros recalca les limitacions de ser només una ràdio de cap de setmana. El Josep Bertran opina que això no ha de ser una excusa i que, àdhuc amb l'esquema de programació actual, la funció de Ràdio Sió hauria de ser més intensa, perquè actualment només informa i entreté, a banda d'una certa aplicació per a l'escola. El Josep ha treballat en altres emissores i sap el que cal per fer bona ràdio: molta gent, varietat de veus i programes, agilitat radiofònica, no caure mai en la rutina, renovació constant, que els programes es preparin molt i bé, no deixar recurs a la improvisació. Totes aquestes metes estan encara molt lluny de ser assolides per R.S.

Els estudis actuals tenen unes bones condicions, però són molt petits.

El Ramon creu que hi hauria d'haver menys programes musicals i més programes culturals. Quant a la música que es posa per antena, opina que "és música llauna". El Josep M. Farreny hi està bastant d'acord: a R.S. hi ha poca música on triar i quasi sempre es punxa el mateix: música monòtona, tota igual. Sobre la qüestió dels programes, justifica que no sempre tinguin un nivell òptim: per desgràcia, ben poques vegades es poden preparar bé, perquè tota la gent que fa ràdio treballa o estudia. El punt fluix de fer les coses per afecció.

El Ramon opina que, per fer la funció que ha de fer, a R.S. falta més gent. En Ros i en Farreny, en canvi, no creuen que sigui aquest el problema, sinó el del poc sacrifici de la gent que hi ha dins. Netejar i mantenir l'emissora, per ex., és feina de tots, però només quatre o cinc "es mullen" a fer-ho. Sembla que no, però aquestes feines són pesades i

acaben per cremar la gent, recalquen. D'altra banda, en la qüestió de contractar les propagandes o passar talonaris també són només uns quants els qui acaben fent-ho.

És obvi que tenen més ganes de parlar del funcionament intern de l'emissora, que és allò concret per a ells, que no pas de la funció que aquesta ha de complir. Mantenir-se és el que importa. R.S. es troba ara en un cert període d'estancament. Per al Josep M. Ros, R.S. va ser com una joguina al començament: tothom volia posar-hi els dits. Ara, però, aquell gran ambient del començament s'ha anat refredant i la cosa ja costa molt més d'estirar. El Josep Bertran matisa que això és normal, que tota entitat cultural té els seus alts i baixos. L'important és continuar i veure de superar aquesta etapa.

Tots estan d'acord en una cosa: l'única solució bona de veritat seria emetre cada dia, estar enllaçats amb la programació d'una gran cadena i, per les nits, fer unes hores de programació pròpia. Això permetria de fer R.S. molt més proper al públic i oferir una varietat molt major de programes locals. Tots coincideixen també a assenyalar que l'ideal seria connectar amb una cadena que s'escoltés poc per la nostra zona, perquè així la gent tindria fix el dial més estona a R.S., en no trobar la mateixa cadena en molts altres punts. Aquests contactes per enllaçar amb una gran cadena a hores d'ara ja s'estan fent i s'espera assolir el desitjat acord.

L'única solució bona de veritat seria emetre cada dia.

Mentrestant, R.S. va fent la viu-viu. Alguns dels membres consultats opinen que en l'actual situació d'impasse de l'emissora té bona part de culpa la població d'Agramunt. La gent, assenyalen, escolta poc l'emissora d'una manera continuada i contracta poca publicitat.

PERSONAL DE RÀDIO SIÓ EL MES DE NOVEMBRE DE 1987

Nom i cognoms	Edat	Població	Treball/estud.	Tasca a R.S.	Programa/es i hora emissió
Ricard Anguera i Barril	19	Castellnou	Esp. Cabl. Elect.	L/PT/RP	D.J. ds. 19.00 - Musical a l'hora del vermut, dm. 13.00
Josep Bertran i Puigpinós	41	Agramunt	Llibreter	L	Informatius, ds. 14.00
Joan Brilís i Rovira		Agramunt	Eng. telecomun.	Ass. i mant. tècnic	
Santi Cluet i Monsó	24	Mafet	Paleta	L/PT	Tal com sona, ds. 18.00
Diversos (alumnes i prof. Col. Públic)			2a. etapa EGB	L	L'escola fa ràdio, ds. 11.00 (quinz.)
Josep M. Farreny i Montes	19	Agramunt	2on. Telecom.	L/PT/RP	Matinal del diumenge, dm. 10.00 i Josep M. i companyia, ds. 13.00
Gerard Gatell i Valls	47	Agramunt	Entr. Nac. Futbol	L	Informatius esportius, ds. 14.35
Josep M. Gil	21	Agramunt	Transportista	L/PT	Manel Ràdio, dis. 12.30
Dolors Ginestà i Pérez	16	Agramunt	2on. BUP	FA	
Núria Ginestà i Pérez	21	Agramunt	Venedora	L/Mant.	Concurs, ds. 13.25
Joan M. Jubete i Comenge	29	Agramunt	Barber	L/PT/Dir.	Música per a tothom, ds. 15.00
Ramon Llenas i Camardons	22	Agramunt	Arts gràfiques	L/PT/Publ.	Circumferències semifoses, ds. 17.00 (quinz.)
Manuel Pal i Casanovas		Seu d'Urgell	Sacerdot		Ressò (programa religiós bisbat), dm. 10.30
Josep R. Palou i Tugues	21	Agramunt	1r. Filosofia	L	Equilibri per excel·lència, ds. 17.00 (quinz.)
Àngel Pellicer i Ribera	18	Agramunt	Agricultor	PT	
Josep M. Planes i Closa	27	Agramunt	Historiador	L	Cançons a fons, ds. 11.00 (quinz.)
Josep M. Puig i Bosch	22	Agramunt	Diplomat EGB	L	Més enllà de..., ds. 16.00
Josep M. Ribalta i Esteve	20	Agramunt	2on. Eng. Agròn.	PT	
Ramon Roqué i Fernández	20	Agramunt	Esp. Cabl. Elect.	PT	
Josep M. Ros i Villaró	24	Agramunt	Esp. Cabl. Elect.	L/PT/Tr.	Bon dia, ds. 10.00 - Concurs, ds. 13.25
Albert Rúbies i Fontanet	16	La Guàrdia	2on. BUP	FA	
Francesc Sendrós i Pijuan	19	Castellnou	Esp. Cabl. Elect.	L/PT/RP	Apa, Siau, ds. 20.00

L = Locutor PT = Part Tècnica RP = Relacions Públiques FA = Feines Auxiliars Tr. = Tresorer Dir. = Director
 Ass. = Assistència Mant. = Manteniment Publ. = Publicitat ds. = dissabtes dm. = diumenges

El Ramon creu que la gent del comerç hauria de participar més amb R.S., sintonitzant-la als establiments i fent habitualment publicitat del seu negoci, i no només per la Festa Major. La poca publicitat és, realment, el taló d'Aquiles de R.S. Només són tres o quatre les cases agramuntines que s'anuncien de forma fixa. Així pocs diners es poden fer. A l'hora de buscar explicació a aquest escàs recolzament del poble surten diversos factors. El Josep M. Farreny creu que és perquè s'emet poques hores i només al cap de setmana. El Josep Bertran, en canvi, diu que la causa rau en el nivell de programació, perquè, a la ràdio, tant dones, tant et donen, que la cosa és com un peix que es mossega la cua; el fet és que la gent diu que R.S. se sent poc i no sempre de manera òptima, que els programes que emet no són prou bons, que tot plegat anima poc a anunciar-se per una emissora així. Sigui la raó que

sigui, tots voldrien una mica més de participació dels agramuntins en la ràdio de la vila. I una participació no tan sols econòmica, sinó a tots els nivells.

Mantenir una emissora del tipus de R.S. és difícil. El nivell de sacrifici personal s'incrementa si pensem que la gent fa ràdio per afecció i li cal fer un raconet entre les seves obligacions. Només complir l'horari habitual de cadascun, setmana rera setmana, ja és molta obligació. Però encara ho és més estar hores i més hores tenint cura de les vies de so. Fer de tècnic fins a tres hores encara es pot aguantar. Més, és molt pesat. Tanmateix, a R.S. hi ha persones que a vegades fan més de cinc hores seguides.

L'horari de programes es compleix bé. El problema són els companys poc complidors que a vegades fan campana i no avisen que no vindran ni deixen un substitut per a aquell programa concret. Alguna ve-

gada no ha fet cap qui havia de venir, el tècnic se n'havia d'anar i, per sortir del pas, hom ha deixat posada una cinta i a esperar que algú vingues tard o d'hora. Això és fatal per a una emissora de ràdio i sol ocasionar sorpreses desagradables.

Mantenir una emissora del tipus de Ràdio Sió és difícil.

A banda d'aquest cas extrem, R.S. pateix petites deficiències més o menys habituals, de les quals els entrevistats en són molt conscients. Per al Josep M. Farreny aquestes deficiències tècniques són lamentables i empobreixen la credibilitat de l'emissora. El Joan M. Jubete recalca que els tècnics han de treballar bé, amb cascos, amb la màxima atenció posada en el locutor i amb molta paciència. No sempre és així i

d'aquí alguns despistaments. De tota manera, recalca que no cal posar tant l'accent en els petits defectes d'emissió. Coses així també passen a la TV i a les emissores de ràdio importants. Si la gent porta cascos, coneix bé els comandaments i hi ha una bona compenetració entre tècnic i locutor, normalment no hi ha problema. Només que a vegades la gent es relaxa.

El Ramon es queixa que ara tothom fa de tècnic, que tothom manipula els aparells. Òbviament, això no està bé, però el Joan Manuel agrega que s'ha hagut d'arribar a aquesta situació gairebé per força, perquè no hi ha prou gent a l'emissora ni tothom compleix l'horari assignat.

Els demano que em concretin la situació econòmica de l'emissora i la primera reacció és assenyalar la poca ajuda que reben de l'ajuntament. El Josep demana que es matisi una mica això i arribem a concloure que l'ajuntament va ajudar de valent al començament, però que, darrerament, a penes dóna res a l'emissora. Quan es van muntar els nous estudis, l'ajuntament va pagar la major part d'un pressupost que girava entorn un mig milió de ptes., encara que els acabats de l'emissora els van fer la mateixa gent de R.S. l'ajuntament va donar també unes 45.000 ptes. per a mobiliari. A més d'això, ha pagat la instal·lació del telèfon, ha donat 19.000 ptes. per l'antena i 40.000 ptes. per dues platines. Ultra tot això, deixa el local i paga la llum. Els de R.S. reconeixen aquestes aportacions, però es queixen que els diners municipals arriben poc darrerament i que no reben cap subvenció formal. Creuen tenir-hi dret perquè asseguruen que són una entitat cultural perfectament configurada. Estan agraïts dels diners que va posar l'ajuntament els primers temps, però indiquen que no n'hi ha prou amb engegar, que ara els cal una subvenció regular. Això, o fer les obres urgents que demana l'emissora, fonamentalment el canvi de lloc de l'antena.

Mentrestant, van tirant amb els di-

ners que fan mitjançant les publicitats de la programació especial de Festa Major. Aquests diners es destinen exclusivament a millores del material tècnic. No es gasten ni cinc en discos, perquè no ho consideren essencial. A vegades cal fer malabarismes amb els diners i no sempre es paguen a l'hora les factures, perquè van justos i tenen por de quedar-se escurats. I això no ajuda precisament a donar una bona imatge de l'emissora, recalquen.

En la qüestió dels nivells d'audiència també hem d'acabar matissant. Mentre que, a la primera reacció, en Ros opina que són "baixíssims", en Farreny creu que "últimament la cosa s'està arreglant". Finalment concloem que l'audiència és alta en els informatius, notable en els concursos i baixa en els programes musicals. Durant els matins escolten R.S. més aviat les dones que fan el dinar. Els dissabtes, a partir de les 3 de la tarda, novament les mestresses de casa i alguns grups de joves en els programes musicals que els interessin. La millor etapa és la que va d'1 a 3 del dissabte, les dues hores de màxima audiència.

A vegades cal fer malabarismes amb els diners.

Aquestes, però, són només impressions, perquè l'emissora no disposa de cap dada comprovada. És bastant indicatiu el tema de les trucades que reben. Al concurs del dissabte hi ha una mitjana d'uniques 20-25 trucades. Al llarg del matí del diumenge es reben unes 30-40 trucades, tant per demanar discos com per al concurs.

En Bertran creu que en això de l'audiència s'és massa pessimista, que a vegades hi ha sorpreses. De sobte, algun dia algú et comenta alguna cosa o es queixa del que has dit, i mai no t'hauries pensat que aquella persona t'escotés. Ell posa l'exemple d'un dia que no va fer el programa i del parat que es va quedar del nombre de gent que li va

preguntar per què no l'havia fet.

Hi ha més acord a considerar que, a la ribera, R.S. s'escolta molt poc. El Joan és taxatiu: "A la ribera, zero, perquè amb prou feines hi arriba". En Ros assenyala que només reben trucades de Mafet, Puigverd i Castelltou. Tanmateix, en llocs alts i segons l'atmosfera, R.S. s'escolta ben lluny. Hom l'ha s'intonitzat perfectament a Àger, el Belltall i dalt el Montsec. I que s'escolti tan deficientment a la ribera...

Què cal fer, doncs, amb R.S.? Potenciar-lo, sense cap mena de dubtes. Assolir més audiència. Però per guanyar audiència "t'has de guanyar la gent de mica en mica" (Bertran). Això obliga a pujar el nivell. El Josep Bertran opina que, ara per ara, R.S. està bastant desaproveitada. Cal fer programes per a diferents edats, donar-li un major caire cultural, fer-hi entrar més persones, fer les coses de forma més elaborada, oferir més varietat i més directe mitjançant la unitat mòbil. En Farreny matisa que de gent i idees brillants prou n'hi ha, però que calen més mitjans i més calers. Posa un exemple irònic: si en un concurs s'oferís un cotxe, tot Agramunt l'escoltaria.

La gran esperança és canviar l'antena de lloc, connectar amb una cadena important i emetre cada dia, amb unes quantes hores de programació local (tot mantenint el cap de setmana com ara).

I acaben demanant la col·laboració màxima dels agramuntins. Col·laboració de les tendes, comerços i bars, que s'anunciïn més i sintonitzin l'emissora de la vila, en lloc de posar altres emissores. Per què escoltar emissores municipals de fora, quan hi ha la de casa? Col·laboració, també de tota la resta de la població, que connectin més R.S. a les cases i que no en parlin tan malament si alguna cosa no surt bé. Algunes crítiques que reben són massa dures, creuen els entrevistats.

Però al Josep M. Ros li sembla que cal prescindir bastant de les crítiques i de si t'escolten o no t'escolten. Ell, almenys, fa ràdio perquè li agrada i no es capfica en les qües-

tions de l'audiència. L'important és seguir al peu del canó. L'important és no desanimar-se.

Des que Ràdio Sió emet continuadament, molta gent d'Agramunt ha passat pels seus estudis i hi ha col·laborat. A banda de la gent que actualment hi intervé, hi han passat persones com el David Minyambres (actualment, al servei militar; probablement tornarà a la ràdio quan en vingui), el "Pico" Escolà, el "Pepito" d'Artesa, la Pasqualeta Artero, l'Enric Escolà, l'Emili Pedrós, el Jaume Torres, el Xavier Secanell, la Teresa Armengol, el Josep M. Pijuan, l'Antoni Alcalà, el Carles Ordi, el Jaume Figuera, la Neus Gatell, el Salvador Jovell, el Manuel Martínez, el Tonet Miralles, la Carme Novell, el Jaume Cots o el Lluís Pons. I disculpeu si ens deixem algú, que és perfectament possible. Molta gent es va il·lusionar, un moment o altre, amb l'emissora. Ara convé que aquesta

Inauguració dels nous estudis, la Festa Major de 1985.

J. Bertran

il·lusió no es talli i que R.S. doni el pas definitiu vers la seva consolida-

ció com a emissora municipal.

Josep M. PLANES

UN PETIT CONTE

Hi havia una vegada dos pobles grans i importants que estaven en guerra contínua. No era una guerra oberta, ans era més aviat una guerra freda en què es feien la vida impossible els uns als altres. Aquests dos pobles eren Pirriba, situat més enllà de la Ribera, i Gemvi, poble conegut per les seves gemmes de gran tamany. Però, no eren aquests els únics pobles de la regió, hi havia un tercer poble en discòrdia, Ars. Aquest era un poble petit que res tenia a veure amb les lluites dels altres dos; això sí, servia sovint de cap de turc. Quan els gemvirins guanyaven una batalla als pirribins, i aquests no els podien contraatacar eren els pobres arserins els que ho pagaven, i si, per contra els que rebien eren els de Gemvi, també acabaven fent-ho pagar als mateixos: els soferts i desvalguts habitants d'Ars.

Els arserins havien de callar i rebre el cop, no tenien cap mena de poder per poder fer front a les agressions dels altres dos pobles més poderosos.

Un dia, però, els habitants d'Ars es vegeren necessitats d'una de les famoses gemmes de Gemvi. La tradició marcava que cada cinquanta anys s'havia de renovar la pedra que guarnia el cap del patró del poble.

Però, en la situació en què es trobaven, com demanar-los-la?

Les perspectives no eren pas massa clares. Llavors, d'entre totes les opcions que s'exposaren, en sortí una que semblava tenir possibilitats:

El millor que podien fer per aconseguir quelcom de

la gent de Gemvi era posar-se de punta amb els pirribins, però de tal manera que aquests no s'enfadessin fins al punt d'arribar a destruir el poble d'Ars.

Així, una nit com per equivocació, els arserins van tallar un dels arbres sagrats dels pirribins. Aquests, en adonar-se'n es van enfadar molt. En canvi els gemvirins estaven contents com gínjols.

La tàctica començava a funcionar. En parlar amb la gent de Pirriba, els arserins es disculpaven dient que havia estat un lamentable error, quan parlaven, els arserins, amb els gemvirins, resultava que el fet no era si no un atemptat contra les creences de la gent de Pirriba.

Al final, els pirribins, sense acabar de creure's allò de l'accident van decidir perdonar la gent d'Ars, car estaven massa ocupats amb la guerra amb Gemvi.

Els de Gemvi, per contra van accedir a donar una gemma als arserins perquè guarnís el cap del patró del poble. Els van donar la més gran i formosa.

I acaba la història amb la gent d'Ars força feliç; havien pogut aprofitar-se de la guerra entre dos pobles més poderosos per aconseguir allò que volien.

I és que tothom es pot aprofitar d'una altra persona, encarà que aquesta tingui un status més elevat, això sí, en condicions favorables i sabent jugar les seves cartes.

Aquest conte el dedico als alumnes de l'institut (A.lumnes que R.eben S.empre) molt especialment als de C.O.U. del curs 86-87 (els millors!!).

Psd. BOGIER IV

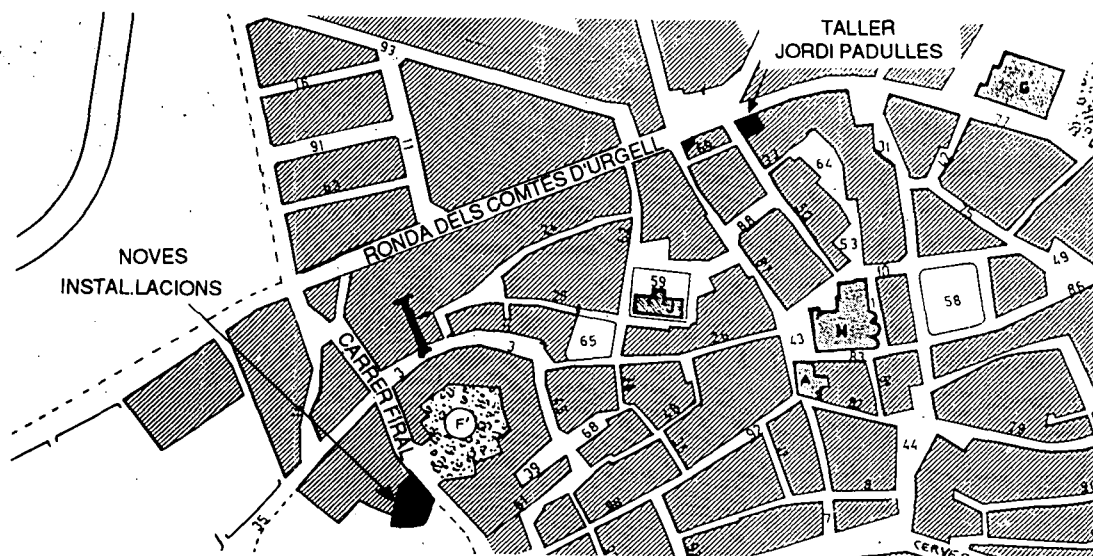
JA ENS HEM TRASLLADAT!

Construccions Metàliques

JORDI PADULLÉS

A partir del mes de novembre ens hem traslladat
a les noves instal·lacions

Fusteria metàlica

Instal·lacions per a granges

Tancaments metàlics de tota mena per a patis, granges, pistes esportives, etc.

Reparació de maquinària agrícola i industrial.

Els ofereix també una extensa gamma de remolcs per a cotxes i vehicles tot terreny de 300 a 2000 quilos (homologats).

Recordi la nova adreça: Carrer del Firal, s/n. - Telèfon 390.661

A GRAMUNT

Noticiari de la Ribera del Sió

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

Tal com diu el refranyer: "Tots Sants el primer i Sant Andreu el darrer". Així, el novembre s'inicia amb la festa de Tots Sants, a les quatre de la tarda es va celebrar una missa al cementiri, amb l'assistència de molta gent, ja que tothom hi té algun familiar o amic. El cementiri estava molt ben arreglat i molt ple de flors.

Durant aquest mes s'han acabat les obres d'arranjament de les canonades principals d'aigua de tres carrers. En total s'han substituït 280 metres de canó dels carrers Reverent Bernola, Domingo Cardenal i Plaça de l'Església. L'alcalde, Francesc Solé, manifestà que amb aquest canvi totes les conduccions d'aigua que van al poble estan arreglades, i, a més a més, amb la millora, s'acabaran les molestoses filtracions d'aigua que afectaven les plantes baixes i els cellers de moltes cases. El pressupost de l'obra està repartit al 50 % entre els veïns i l'Ajuntament, i l'altre 50 % per la Diputació Provincial.

El dia 22 van amonestar a Teresa Vidal, i Ramon Fontova, de Castelló de Farfanya, que es casaran el proper desembre. Desitgem moltes felicitats a la nova parella.

ALMENARA ALTA

(Informa: Raül Ripoll)

MILI? ...NO!: Això no és cap propaganda electoral ni res que s'hi assembli, això és el que pot dir un veí del nostre poble que va sortir excedent del contingent, en el passat sorteig del dia 15 de novembre. El noi afortunat és en Josep-Maria Pijuan i Vall de Cal Fèlix. Cal dir que ja l'any passat es va lliurar el seu germà, en Joan i cal remarcar que en els últims quatre anys a Almenara s'ha sortejat pel servei militar 3 nois; tots tres han sortit excedents, és a dir, un 100 % d'efectivitat.

Ja hi ha algú que diu que per sortir excedent del servei militar cal ser d'Almenara... qui sap, potser té quelcom a veure. Malgrat tot, m'imagino que tothom pensa: Quina sort!... però cal buscar-la, no?

VEDAT DE CAÇA: L'1 de novembre (Tots Sants) va començar la temporada de cacera al vedat d'Almenara, 15 dies més tard respecte els altres vedats. Aquest any, pel primer dia, sembla que ha baixat l'afluència de caçadors amb relació a l'any passat.

amb referència a les apreciades peces de caça (perdiu i conill), més o menys està com l'any passat.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

NOVEMBRE.- El dia 7 va néixer a Lleida una nena de la família Pallars-Solsona. És molt maca, que per molts anys la puguin veure créixer.

ESCORCOLL.- El dia 11 a la tarda, va haver-hi un escorcoll en una casa d'aquí el poble, per part de la Guàrdia Civil. S'hi varen trobar diferents estris de treball i mobles metàl·lics d'habitació, tot plegat s'ho varen endur i segons diu el diari "La Mañana" del divendres 27, el seu amo junt amb el que varen requisar va passar a disposició judicial. Aquí al poble els comentaris són de tot tipus, però segons diu la llei, tothom és innocent fins que no es demostrï el contrari. Ja es veurà com queda tot, encara que sembla que tot quedarà amb molt fum i poques brases.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa: Rosa Sendrós)

- El dia 15 van sortejar dos nois del nostre poble per anar a complir el servei militar: el Ricard Anguera que li va tocar quedar-se en aquesta regió militar, i el Francesc Sendrós que li va tocar anar a l'armada a Cadis.

- El dia 22 va passar un guarda forestal que venia des del naixement del riu Sió, fent un recompte dels habitants de tots els pobles pels quals hi passa el riu Sió, per tal de fer el sanejament del riu.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

Novembre '87

TOTS SANTS.- Ens ho mirem com vulguem, el no-

vembre sempre comença amb la festivitat de Tots Sants. És un dia especial per molts motius que s'apleguen tots a l'entorn dels difunts. Si de costum es va poc al cementiri, perquè de fet és un lloc poc suggestiu, en aquesta diada és l'indret més concorregut. Això fa que sovint vegis arribar cotxes de fora, de gent que fa temps que són fora del poble i hi tenen els pares enterrats. Per alguns és motiu d'angoixa i de records amargs, és lògic perquè a tots ens dol haver perdut algú estimat. A altres els suposa un dia de goig perquè com a creients estan plenament convençuts que els seus difunts ja han trobat el Pare i tots són "sants". (És difícil definir qui ha arribat i qui no, a la santedat). En aquesta diada és típic fer el rosari tot fent una processó fins al cementiri.

També a l'entorn de la festivitat hi ha altres factors que hi giren, com per exemple: el cultiu de flors de Tots Sants, i els tan bons panellets. (Com que sóc jove i poc costumista no sé massa el significat d'aquests "dolços" de Tots Sants. No fóra de més que alguna persona gran ens ho expliqués algun dia a tots per mitjà de la nostra revista. D'acord?).

MALA GENT.- Tot llegint el darrer Sió he vist com algun dels nostres poblets de la Ribera ha estat víctima, una vegada més, de les mans llargues de gent desconeguda que sovint fan cap als poblets, que ningú els coneix i que com és lògic fan mala espina. Si bé, en principi, sembla que no es van endur res, ara fa uns quinze dies vam rebre una d'aquestes visites. Ja us ho diré, a tots ens agrada que la gent vingui a veure el poble i crec que és un orgull per tothom poder ensenyar els seus racons però... quan sents a dir o veus que entren a les cases sense trucar, això ja empenya una mica més. Perquè no us penseu pas que si no hi troben ningú giren cua de buit. Creieu-vos-ho no els sap cap greu de no poder saludar els propietaris, en tot cas els deixen la casa potes enlaire i passi-ho-bé. I això no ens agrada i ja és massa repetida la freqüència d'aquestes visites. Això crea un malestar i una desconfiança als poblets petits, no gens de bonica, però que s'ha de fer. A tots ens agradaria deixar les portes obertes i donar entrada a tothom que vingui a fi de bé però aquesta mala gent fan perdre aquest bon costum.

QUINTOS 88.- No n'hi ha cap. Sabeu que passa, que ja entrem dins dels anys en què els natalicis de nens al poble van anar a no res. En canvi si sortegessin nenes prou que cada any n'haurien de sortejar una o altra. Parlant de la mili cal dir que en Josep-Maria Figuera, que va ser sortejat el passat any, com que li va tocar el darrer reemplaçament encara no ha marxat. Ho farà, però, el proper dijous dia 26. Apa noi, sort!

LOTERIA DE NADAL: La Junta Administrativa de fons de Bellver, recollint la suggerència d'alguns habitants, ha adquirit uns quants dècims de loteria per fer participacions per a tot el poble. Ara que hi hagi sort i així n'hi haurà per a tots. Crec que és una molt bona pensada.

EXCURSIÓ.- Avui (22-11-87) hem tingut la visita d'una colla de gent gran que formava part d'un centre excursionista i que han pujat fins a Bellver per visitar l'Església i altres indrets del poble. Venien de Pelagalls i han anat

visitant monuments i esglésies de la comarca. Aquesta sí que és una visita que ens agrada i ens enorgulleix.

Ah! Bones Festes de Nadal a tots els lectors de Sió.

SISTERÓ I PELAGALLS

(Informa: Gemma Marquilles)

El propassat dia 3 d'octubre, va tenir lloc l'enllaç matrimonial entre Josep-Maria Bosch i Rosa Caus, la boda es va celebrar a Sant Ramon, amb una nombrosa assistència de convidats.

Després de la cerimònia, que va ser acompanyada per les magnífiques veus dels components de la coral de Bellver, tots els allí presents van gaudir d'un apetitós dinar al Kipps.

Ara que ja tenim la nova parella, el poble de Sisteró els dona la benvinguda i l'enhora bona.

El dia 31 d'octubre, la gent dels pobles de Sisteró i Pelagalls es van reunir al cafè de Sisteró per celebrar, com ja és de costum en els darrers anys, la tradicional castanyada on no hi va faltar la carn, l'arengada, el pa torrat i sucats amb tomata, i la xocolata, i per descomptat les castanyes i els panellets; tampoc no hi va faltar la gresca i el bon humor.

— Enhorabona!!!, sí felicitem des d'aquí els dos únics nois del nostre poble, en Jordi Bosch i en Xavier Serra, que aquest any havien d'anar a la "mili". Doncs bé, el seu destí ha estat Sisteró, sí, sí, com ho llegiu; és a dir, ells dos han tingut la sort de ser excedents del contingent (l'anomenat "cupo").

Una vegada més, doncs, els donem la nostra enhora bona.

— El dia 14 de novembre, en Carles Abad, de Pelagalls, amb motiu del seu quinzenès aniversari, va fer un sopar; en el qual varen ser convidats els dos equips de Bàsquet. Ambdós li lliuraren un petit obsequi. Per molts anys!!

Sisteró continua d'obres; ara li ha tocat el torn a cal Jandó, aquesta casa situada en un lloc proper a la plaça del poble, una vegada arranjada, donarà una nova fesomia a la mateixa.

Les festes de Nadal s'apropen i jo, aprofitant això, us desitjo bones festes i felicitat any nou.

HOSTAFRANCS

(Informa: Roser Porta)

PROBLEMA DE L'AIGUA:

Amb l'arribada de la tardor hem pogut també agrair,

a Hostafrancs, el retorn de l'aigua que ens ha mancat durant tot l'estiu. Les abundants pluges caigudes a l'octubre, uns 140 l./m², han permès que els pous del poble recuperessin el nivell adequat o, si més no, suficient per abastir llars i granges. Abans però, al llarg dels mesos d'estiu, les restriccions d'aigua havien assolit extrems realment preocupants. En recerca d'una solució transitòria, es varen perforar nous pous, sense cap resultat positiu. Sabem doncs que el problema es repetirà estiu rera estiu mentre no s'adoptin mesures eficaces.

VISITA DEL BISBE:

El passat dissabte 10 d'octubre a la tarda ens visità el Bisbe Joan, de La Seu d'Urgell, per tal de donar el Sagrament de la Confirmació als nens i nenes del poble als quals corresponia. Després de la cerimònia religiosa, el Bisbe i el seu seguici foren convidats, juntament amb tot el poble, a un "piscolabis" al cafè. L'anterior visita del

nostre Bisbe a Hostafrancs data de l'any 1978.

CASTANYADA:

La vigília del primer de novembre, el jovent celebra l'habitual i típica Castanyada. El lloc escollit aquest any va ser el pati de les antigues Escoles (on ara és ubicada la Biblioteca). La temperatura suau d'aquella nit, un bon foc i l'indispensable moscatell amb què es van acompanyar les castanyes, van contribuir perquè el fred no s'acusés.

1 DE NOVEMBRE:

És també acostumat que el dia de Tots Sants acudeixi a Hostafrancs un seguit de visitants, fills del poble, que en el seu dia el varen deixar per emigrar a Barcelona o altres ciutats. El motiu: dedicar als seus avantpassats enterrats en el Cementiri del nostre poble un record. Com cada any i com arreu de tots els pobles, l'indret en qüestió era força concorregut aquell diumenge.

IL TEMPORE

Principi i fi

ABANS

Abans tot era diferent. Els dies eren llargs, gairebé interminables, entre joganera i esplai. Les nits es feien curtes d'hores. Un únic son llarg, estàtic profund, ple de somnis.

Cada jorn era una estrena, una sorpresa permanent. Un obrir els ulls a la vida, a l'existència, a la curiositat. Tot era nou i excitant. Les parpelles s'obrien a un món limitat als afectes, a les circumstàncies particulars. A un entorn familiar sempre càlid i protector. No hi havia temences i el viure era despreocupat, supeditat a la pròpia complaença.

El futur no hi era patent encara, no prenia forma, no s'albirava. Vivíem amb tanta intensitat el present que la perspectiva del temps era imprecisa, inconcreta i sobretot molt llunyana. No érem més que un projecte d'humanitat, un esbós figuratiu que tardaria anys en perfilar-se.

DESPRÉS

Després fou el món incommensurable de l'adolescència i la joventut. Dels amors platònics, de l'idealisme pur, sense trampa. De les gestes heroiques, de la generositat i l'altruisme. Ens sentíem protagonistes d'una aventura meravellosa, que assumíem seriosament, disposats a portar-la a terme.

L'esdevenidor no era encara una fita concreta. Ens deixàvem gronxar suaument entre il·lusions i fantasies.

Els conceptes fonamentals del nostre viure quotidià anaven deixant la seva empremta.

D'una manera imperceptible, de mica en mica, sorgien les responsabilitats i les obligacions.

Ens estàvem deslliurant de la inconsciència, de la candidesa, de la prodigalitat d'unes hores de deliris sentimentals.

MÉS TARD

Més tard la ineludible realitat es féu palesa. Tot havia anat

prenent forma. Ja formàvem part del món adult ordenat, restringit i encadenat.

La maquinària social ens absorbia i limitava en certa manera el nostre desenvolupament.

Supeditats a normes més o menys estrictes, a conceptes poc o molt arrelats, a imperatius socials, econòmics i familiars, el viure prenia una altra dimensió, no sempre planera.

Dels projectes havíem passat a les realitzacions, de les fantasies al pragmatisme i ens apercebiem, no sense una certa frustració, que eren pocs els qui aconseguíen un bon status social o un cert protagonisme.

També era el temps de les frustracions, de les comparances i de les anàlisis. Despertàvem a la realitat a la qual entràvem amb la rebel·lia del desencant.

ARA

Ara la perspectiva personal és diferent. Els dies passen mandrosament, carregats d'hores tedioses. Les nits es fan llargues, gairebé interminables, entre somni i insomnis.

El nostre entorn familiar s'ha modificat. Ha anat minvant sensiblement, ha encongit. El ritme del viure s'ha tornat més calmos, pausat i silenciós. Com si anéssim per la vida de puntetes.

Els terminis es fan més curts; els projectes, menys concrets; i les cabòries, reduïdes a l'àmbit personal i familiar.

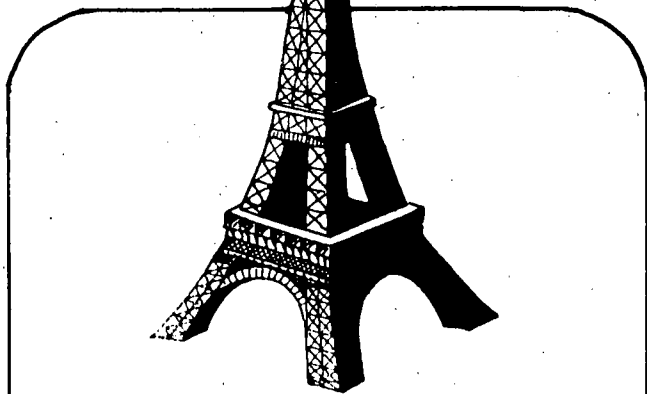
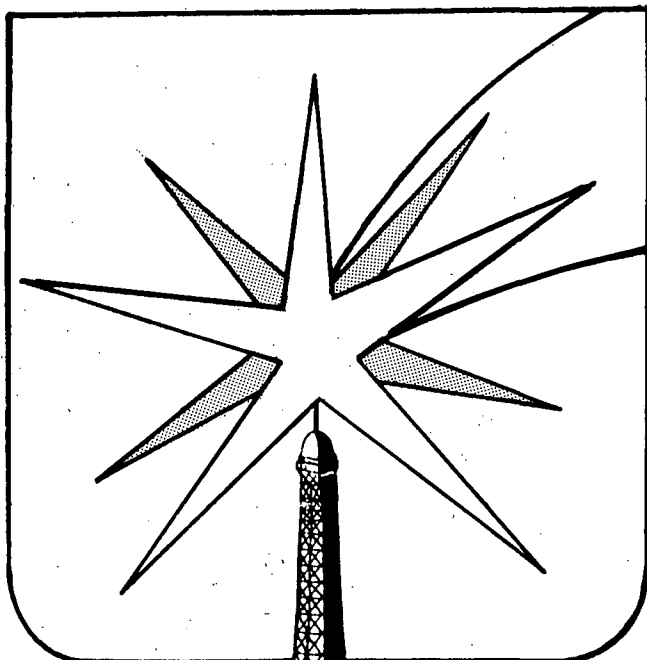
L'experiència ens ha fet escèptics, incrèduls i desencantats. Uns sentiments que, inevitablement, ens porten al "passotisme" del desengany.

Han transcorregut les diferents etapes, gairebé inapreciablement. L'ABANS, el DESPRÉS i el MÉS TARD, ja no tenen altre sentit que el fet patent, que amb elles se'ns ha escapat quelcom intangible, valuós i irrepertible IL TEMPORE (el temps).

TERESA

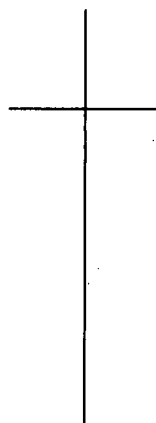
Carnicer, 1 - Tel. 31.12.45 - 25300 TÀRREGA
J. Mestres, 21 - Tel. 39.10.37 - 25310 AGRAMUNT
TORÀ - PONTS - ANGLESO LA - GUISSONA

ESCOLA
ANGLO-FRANÇESA

CENTRE D'ESTUDIS

*El professorat i la Direcció els desitgen un
"bon Nadal" i un pròsper "Any Nou".*

**MONTSERRAT
PIQUÉ i ORTIZ**

morí el dia 16 d'octubre de 1987,
a l'edat de 79 anys.

*Soledat
Granés i Benet*

Viuda de JAUME PUIG i CAHELLES

ha lliurat l'ànima al Senyor
el dia 2 de novembre de 1987,
a l'edat de 77 anys,
havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció de Malalts.

A. C. S.

Agramunt, novembre de 1987

RELACIÓ DE JOVES AGRAMUNTINS AMB DESTINACIONS AL SERVEI MILITAR PER A L'ANY 1988

COGNOMS I NOM		Reemplaçament		DESTINACIÓ
FARRÉ	SURIA	MÀRIUS	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
FARRENY	COSTA	HERMENEGILD	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SÀIZ	CIFUENTES	JOAN RAMON	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
FIGUERA	SANTESMASES	JOAN MARIA	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
CORTADELLES	CERCÓS	JAUME	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
PERA	MARTORELL	MIQUEL	TERCER	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
SERRANO	FERNÁNDEZ	JOAN MANUEL	QUART	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
MARTÍNEZ	VILLA	JORDI	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
VALLS	MARQUILLES	JORDI	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
VILADOMAT	FONT	JOAN	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA OCCID.
VÍLCHEZ	JIMÉNEZ	SERGI	SISÈ	E.T. R.M. SUR (CEUTA)
HERNÁNDEZ	ALONSO	JOAN MANUEL	CINQUÈ	E.A. PRIMERA REGIÓ AÈRIA
PELLICER	RIBERA	ÀNGEL	PRIMER	E.A. PRIMERA REGIÓ AÈRIA
ROCA	ENRICH	SALVADOR	SISÈ	E.A. PRIMERA REGIÓ AÈRIA
CASALS	BOIXADÓS	JORDI	SISÈ	E.A. TERCERA REGIÓ AÈRIA
PALOMINO	FERNÁNDEZ	PERE	SEGON	E.A. ZONA AÈRIA DE CANÀRIES
SURIA	FIGUERA	XAVIER	SEGON	ARMADA Z. MAR. ESTRET.
VEGA	MARTÍN	ÀNGEL DE LA	CINQUÈ	AR. ZONA MARÍTIMA DEL MEDITERRANI
CASES	ZAFRA	JORDI	PRIMER	AR. ZONA MARÍTIMA DEL MEDITERRANI
CARRERA	ROIG	JOAN	QUART	AR. ZONA MARÍTIMA DEL MEDITERRANI
ESTEVE	CLARAMUNT	JOAN	SISÈ	AR. ZONA MARÍTIMA DEL MEDITERRANI
PIJUAN	VALL	JOSEP MARIA		EXCEDENT
FERNÁNDEZ	FERNÁNDEZ	ANTONI		EXCEDENT
CARALPS	GIMÉNEZ	MIQUEL	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SALA	HUGUET	JORDI	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
LÓPEZ	VÀZQUEZ	LLUÍS	SISÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
GIMBERT	CASALS	HERMENEGILD	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
CORTS	NAVARRO	FRANCESC	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
BATALLA	ESCOLÀ	JOAN	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SAMARRA	BURGUÉS	JOSEP	SISÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
CUÑAT	JOU	MARTÍ	TERCER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
PUIG	BOSCH	JOSEP MARIA	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
GUARDIA	MORENO	JAUME	SISÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
ALBAREDA	ESCOLÀ	EDUARD	TERCER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SERRA	LLANES	ROMAN	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SUÀREZ	PICAPIEDRA	CALIXTE	SISÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
CARRERA	ROIG	JOSEP MARIA	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
ALMODÓVAR	CHAVERO	JOAN F.	TERCER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
VILADRICH	HUGUET	ANTONI	CINQUÈ	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
SILVESTRE	ROSELL	LLUÍS	QUART	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
FIGUERA	FONT	JOSEP MARIA	PRIMER	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.
FERNÁNDEZ	HERNÁNDEZ	JESÚS	SEGON	E.T. R.M. PIRENAICA ORIENT.

GRAN MERCAT

El Rebost

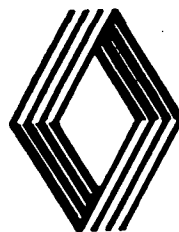
Carrer de Sió, 15

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
VÍdeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

No hi ha hagut remei

Des de fa temps, els arbres del passeig han estat motiu de comentari i preocupació per part dels veïns de la nostra vila, i en més d'una ocasió, aquesta revista també se n'ha fet ressò. Es veia venir que la seva malaltia no tenia remei, i que no era qüestió de vellesa ni de cap crisi passatgera. Una mena de càncer intern els ha anat rosegant les entranyes fins a aconseguir la mort de quasi la totalitat de l'espècie. I la causa directa sembla ser que no es pot determinar si no és a base d'estudis com cal fets per bons tècnics, encara que certes opinions l'atribueixin a diferents factors com és ara el grau de contaminació del sòl o l'excessiu contingut de sal. Opinions, aquestes, dignes de tenir en compte, però cal tenir present que en altres països europeus també ha sonat l'alarma, ja que les plantacions d'aquests arbres són causa de seriosos problemes.

Al passeig, l'excavadora, amb les seves empentes i el brogit furiós del motor, ha acabat per sempre la majestuosa imatge d'uns éssers que durant molts anys han estat els guardians d'aquesta zona tan agradable i concorreguda. Uns éssers que, per altra banda, tenen el seu "diari" atapeït de records i anècdotes, els quals han sabut guardar secretament en el seu si.

Penso, que tots els qui els hi hem vist els trobarem a faltar, naturalment, uns més que uns altres, però crec, també, que els trobaran a faltar la munió d'ocells que, especialment a l'estiu, anaven de branca en branca tot fent cants i xerrameques, o bé, dedicant-se a la tasca de bastir un niu artístic, i d'avidar els novells tot just sortits de l'ou.

Entre tot, una harmonia que ara és malmesa, la qual s'ha de procurar per tots els mitjans que torni a reeixir mitjançant noves replantacions d'arbres, de noves espècies si cal, però mirant, sobretot, que el sentit de buidor d'aquest indret no s'allargui massa, i ens en faci una mica responsables a tots.

I, heus ací el comentari d'uns sentimentalistes ben arrelats, els quals vaig sorprendre darrera d'un tronc mentre la màquina feia cruixir les arrels de l'exemplar que es resistia a deixar el llit de tota la vida: "Per cada arbre arrencat, s'arrenca, també, un trosset del meu cor".

A. PONSA

(Mes de novembre de 1987)

NAIXEMENTS:

Francesca Pallàs i Solsona	dia 7
Miquel Ros i Morente	dia 13
Noel Vilaseca i Bosa	dia 14
Lluís Garriga i Asensio	dia 21

MATRIMONIS:

Andreu Casellas i Solé i	
Maria-Antònia López i Muñoz	dia 7
Jordi Teixidó i Abella i	
Maria-Teresa Prados i Camardons	dia 14
Ramon Cuñat i Bernaus i	
Josefina Farreny i Figuera	dia 28

DEFUNCIONS:

Soledat Granés i Benet	78 anys	dia 2
Jaume Bernaus i Font	84 anys	dia 16
Eugeni Gil i Reyes	55 anys	dia 18
Laureà Figuera i Alsina	82 anys	dia 20
Maria Castellà i Mo	87 anys	dia 25
Isabel Mitjavila i Pla	81 anys	dia 29

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVEMBRE

Dia 7	6'5 l/m. ²
Dia 8	15'5 l/m. ²
Dia 19	0'6 l/m. ²
Dia 22	2'5 l/m. ²
Dia 24	1'3 l/m. ²
TOTAL	26'4 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE NOVEMBRE

Màxima del mes	22° dia 1
Mínima del mes	-2° dia 30
Oscil·lació extrema mensual	24
Mitja de les màximes	11'666
Mitja de les mitjanes	7'816
Mitja mensual a les 8 h.	5'133

L'Observador: Deudat Pont

Els lectors escriuen

LLOCS DE TREBALL

Senyor Batlle d'Agramunt:

Abans que tot li demano perdó per haver-me atrevit a dirigir-me a vostè, però com a persona civilitzada i cristiana que és, em consta que és així, sabrà comprendre el per què d'aquesta carta, ja que no hi ha la més mínima maldat.

Bé, el primer que li dic és que el felicito per haver estat de nou elegit alcalde, si ho han fet serà perquè s'ho mereix; això està molt bé, però jo voldria dir-li alguna cosa que a mi com a la majoria, per no dir tots els agramuntins, ens sentim enutjats i perjudicats. Ja crec que mira molt per Agramunt, que s'han fet moltes coses, tot això està molt bé, el tenir jardins, plantar arbres i arreglar carrers i places, però i els llocs de treball, on són?; valdria la pena mirar els pobles del voltant que sí que arreglen carrers i places, però el primer és posar llocs de treball perquè els seus habitants puguin menjar i no hagin de marxar a viure o treballar a un altre lloc. Miri Cervera o Guissona, per exemple; ja sé que potser un és el que és perquè no pot ser més, però no oblidí que fa més qui vol que qui pot; per això seria meravellós que vingués una M.A.I., o bé el que sigui, i donessin ocupació a 500, 200 o 300 persones. Com n'estarien, aquests,

de contents i totes les tendes, es llogarien pisos, en fi, tot, perquè diu el refrany que "el que no són pessetes són punyetes", i així és; per això espero que aviat sigui una realitat el tenir llocs de treball aquí a Agramunt. Llavors sí que li farien els agramuntins un monument i amb raó que sí senyor, a veure si s'aconsegueixen aquests llocs de treball perquè el jovent no doni més voltes de pub en pub només inventant coses que no tenen ni van a cap lloc.

Espero que no s'haurà ofès, però si faig això és perquè així ho penso, com tots els agramuntins.

M'agradaria que aquesta carta la publicués en el "Sió", perquè vegin que a vostè els d'aquest poble el volen, però si fa això que li demano encara el voldran més. Si jo als meus fills els dono, em volen de totes maneres, però si reben, que caram, doncs encara t'estimen més.

Perdoni de nou però no crec que vegi cap mala intenció sinó tot el contrari. Som un país lliure i cadascú, sense ofendre, pot dir el que vulgui, o bé no és així?

Bé, fins aviat, espero poder llegir aquesta carta al "Sió".
Afectuosament, aquesta, la seva súbdita.

Ginesa Teruel i Oliver

Relotgeria i Armeria **Josep Pla**

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

1957
1987

30
ANIVERSARI

GRUPO CONSIST S.A.
GRUCONSA

Xocolata

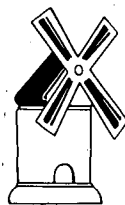

Jolonch

AGRAMUNT

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

FUTBOL

Resultats que el C.F. Agramunt ha assolit durant el passat mes de novembre, en el campionat de primera regional, grup cinquè:

Dia 1: C.F. Agramunt 2 - U.E. Bellcairenc 2

Dia 8: U.E. Vilanovenc 1 - C.F. Agramunt 1

Dia 22: C.F. Agramunt 3 - C.F. Solsona 2

Dia 29: C.F. Almenar 0 - C.F. Agramunt 3

El dia primer del mes, l'Agramunt va perdre un punt enfront la U.E. Bellcairenc. L'Agramunt es va deixar sorprendre quan tenia el marcador al seu favor per 2-0; el resultat final fou d'empat a 2.

Hem d'esmentar que a les files locals va debutar un nou jugador en període militar, Torres, i que va tenir una bona actuació, ja que va obtenir el primer gol a favor de l'Agramunt.

El diumenge 8 de novembre, l'Agramunt aconseguí puntuar al camp del Vilanovenc, aconseguint un valuós positiu. És de destacar l'ajornament de cinc partits degut a les fortes pluges caigudes.

El tercer diumenge de novembre, dia 22, l'Agramunt s'imposà al Solsona per 3-2, a casa, en el millor partit fet per l'Agramunt al camp d'esports. Morenate amb 2 gols i Villalba amb 1 gol, van ésser els golejadors locals.

Destacà també el debut, en les files locals, d'un nou jugador en període militar, Salvatierra.

L'últim diumenge de novembre, dia 29, l'Agramunt va aconseguir una abassegadora victòria al camp de l'Almenar per 0-3. Amb aquest resultat, l'Agramunt es posa amb tres positius, quinze punts i tercer en la classificació general.

Els golejadors de l'equip, després de l'onzena jornada són: Villalba, sis gols; Morenate, cinc gols; Pozo, dos gols; Salvador, Marín, Torres, Galletero i Clavé, un gol.

L'alineació d'aquests darrers partits ha estat: Álvaro o Camats a la porteria; Clavé o Guixé - Marty - Rios - Gil a la defensa; Marín - Salvador - Pedrol - Puig o Marcial al centre del camp i Morenate i Villalba en punta.

Gerard Gatell

HANDBOL

CAMPIONAT SÈNIOR MASCULÍ:

8-11-87 - Agramunt-Bar Esport - Linyola
(suspès per pluja)

14-11-87 - Gili Gaya 14 - Agramunt-Bar Esport 24

22-11-87 - Cervera 11 - Agramunt-Bar Esport 42

29-11-87 - Agramunt-Bar Esport 31 - Artesa Lleida 9

Golejadors: Roman 30, Andreu 18, Tomàs 17, Fernàndez 12, Enric 10, Jordi 6, Nico 5, Arreba 5, Torres 5, Pere Vicens 3, Pepe 3, Súrria 1 i Ramon Guixé 1.

AGRAMUNT: 8 punts, 4 partits, 116 gols a f., 45 gols en c.

CAMPIONAT JUVENIL MASCULÍ:

8-11-87 - Agramunt - Alfarràs (suspès per pluja)

14-11-87 - Gili Gaya 16 - Agramunt 15
(pendent Com. Comp.)

21-11-87 - Tàrrega 8 - Agramunt 11

29-11-87 - Joan Oró 0 - Agramunt 1
(no presentat J. Oró)

Golejadors: Súrria 13, Torres 10, Joan M^a 4, Sala 4, Ruben 3, Ramon M^a 2, Bernaus 1 i Ramon Guixé 1.

AGRAMUNT: 7 punts, 5 partits, 38 gols a f., 34 gols en c.

CAMPIONAT CADET MASCULÍ:

8-11-87 - Agramunt - Linyola (suspès per pluja)

14-11-87 - Gili Gaya 14 - Agramunt 21

21-11-87 - Agramunt 1 - Terraferma 0 (no presentat)

29-11-87 - Agramunt 21 - Gral. Britos 19

Golejadors: Manel 30, Albert 13, Sergi 5, Andrés 4, Carles 3 i Toni 2.

AGRAMUNT-ADOBS LÍQUIDS RIBERA: 8 punts, 4 partits, 57 g. a f., 43 g. en c.

CAMPIONAT JUVENIL FEMENÍ:

15-11-87 - Agramunt-Maip's 24 - Guissona 5

22-11-87 - Agramunt-Maip's 15 - Cervera 7

Golejadores: Conxita 13, Rosa Huguet 11, Rosa Serra 6, Montse 5, Marisa 2 i Cristina 2.

AGRAMUNT-MAIP'S: 4 punts, 2 partits, 39 gols a f., 12 gols en c.

CAMPIONAT CADET FEMENÍ:

22-11-87 - Agramunt-Renault 9 - Cervera 4

Golejadores: Carme Gili 3, Carme Marsà 3, Anna-Betlem 1, Montse 1, i Isabel Gatell 1.

AGRAMUNT: 2 punts, 1 partit, 9 gols a f., 4 gols en c.

Excel·lent inici de Campionat de tots els equips d'handbol, encapçalant la classificació el Sènior i Cadet Masculí i el Juvenil Femení i ocupant el 2on. lloc el Juvenil Masculí.

A la vista de com es desenvolupen les lligues d'aquesta Temporada hi ha moltes possibilitats d'aconseguir fins i tot 3 Campionats Provincials, tot un èxit; a més de disputar l'equip Sènior Masculí la Fase d'Ascens a la Segona Divisió Nacional.

Jordi Martí

BÀSQUET

Finalitzant la 1ª ronda, els resultats han estat els següents:

C.B. C. Seana 38 - C.B. Agramunt 26

C.B. Agramunt 46 - C.B. Vallfogona 53

C.B. Tremp 60 - C.B. Agramunt 47

C.B. Agramunt 66 - C.B. Alcoletge 43

C.B. Inef 96 - C.B. Agramunt 62

C.B. Agramunt - C.B. Sant Guim, partit ajornat a causa de la no compareixença dels àrbitres.

←
El balanç de la 1ª ronda no ha estat del tot positiu; el per què és ben senzill, no s'han assolit resultats satisfactoris.

Destacaria uns punts que poden explicar aquest petit canvi en l'equip, però el bo del cas és que no són esportius sinó d'un altre àmbit extraesportiu.

El primer han estat els problemes de la posada en marxa de l'equip; es va començar la temporada minvada de jugadors per problemes personals, això va influir molt perquè no hi havia banqueta i no es va poder jugar a un ritme més pressionant, per no fer moltes personals i acabar el partit amb 2, 3 o 4 jugadors a la pista.

I finalment cal destacar les condicions amb què s'entrena, explicaré per què:

La meitat de la plantilla estudia fora d'Agramunt i sols pot entrenar els divendres, però el polisportiu està ocupat per altres esports de la vila d'Agramunt, llavors no hi ha cap presa de contacte amb la pista que s'han de jugar els partits, i sembla que no, però és un gran handicap.

En resum, una 1ª ronda fluixeta, però esperem recuperar-ho en la 2ª que acabem de començar.

R. Boncompte

TAEKWON-DO

La nostra convilatana Rocío Rey va assolir un meritori segon lloc en la categoria de "Superlleuger" al XIIIè Torneig Internacional de Taekwon-do "Ciutat de Barcelona" que va tenir lloc al Palau Municipal d'Esports de la Ciutat Condal.

Amb un gran èxit de participació, aquest torneig va comptar amb la presència de 57 clubs, representants de quinze federacions nacionals i també del Marroc, Egipte, Alemanya, Portugal i Andorra.

La Federació Espanyola va determinar que els components del seu equip no participessin en aquest torneig, per donar l'oportunitat als deportistes de les diferents federacions que d'aquesta manera van poder competir a nivell internacional contra taekwondistes qualificats.

Aquest va ser el cas de Rocío Rey que, com hem dit al principi, va lograr un segon lloc superada només per l'alemanya Sílvia Fiesher.

La competició va ser presenciada pel seleccionador nacional per veure en acció els taekwondistes, que en un futur pròxim poden passar a formar part de l'equip nacional.

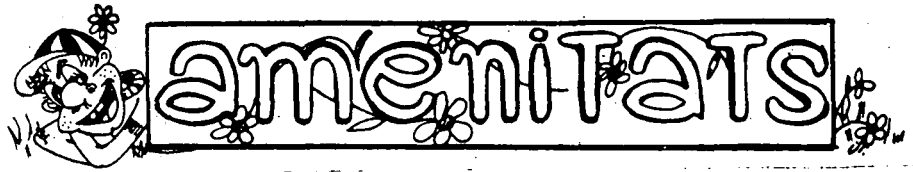
J. R.

ATURADA

El trajecte era llarg. Ja d'anada vaig fixar-m'hi, i en tornar vaig dir: Parem un xic aquí i deixeu-me contemplar les meravelles de la natura. Però... si aquí no hi ha res! El cotxe surt de la carretera i s'endinsa uns tres o quatre metres per un camí forà. Baixem del cotxe. Altres llocs hi ha més bonics. Sí, ja ho sé, però tots tenen el seu encant. T'has fixat? Mira! El terreny era tallat, al cim, uns pins frondosos, amb un verd lluent i viu on la vista hi descansa, però fixa't: les arrels que llargues i cargolades, semblen talment mortes; són tan seques!, però quanta saba porten! de la terra xucen la vida i, ja ho veus, tot i semblar arrels mortes, la seva saba puja fins a l'últim bri, i els atreu l'altura; tot mirant el cel sembla que donin gràcies al Creador.

Nosaltres també estem arrelats en aquesta terra, de la terra som i a la terra tornem, però hi ha una saba divina dins nostre que ens fa aixecar amunt, amunt, i mirem el cel com aquests pins busquen aquesta cosa que per tot no acaben mai de satisfer, però que podem sempre ennoblir i embellir quan, per exemple, sabem donar la mà a qualsevol que d'ella necessita, quan sabem dissimular les fallides del vehí, quan sabem tallar les males crítiques, crítiques que no porten enlloc. Qui ets tu, jo o l'altre per jutjar? ¿No et sembla que tocant de peus a terra, (com vulgarment es diu) però fita la nostra mirada al més enllà, podem passar aquesta vida fent el bé, i tot aniria millor? Així que no vulguem córrer tant, parem i contemplem, i aprendrem en aquest llibre meravellós de la natura tot el que ens cal per a ser cada dia un xic més feliços.

Atixnoc

ARITGRAMA

Col·loqueu en les caselles en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

	x		-		=5
x	■	-	■	+	■
	x	2	-		=4
-	■	x	■	-	■
	x		:		=6
=7	■	=6	■	=9	■

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

El	vell,	pri	mer
pro	gat	és	pro
per	cu	cu	que
ell.	ra	ra	dor

Solució: per P. R.

Solució a l'Aritgrama.

C	O	H	O	N	O	I	L	E	P	R	
P	E	L	A	N	C	S	E	C	N	A	R
A	V	A	L	A	X	T	Z	U	D	V	
H	A	I	O	N	L	I	N	O	I	M	
A	C	A	E	B	M	D	G	E	R	F	
I	Z	I	S	X	T	Z	U	D	V		
S	U	I	M	O	Q	A	R	S	P	G	
N	O	I	M	O	Q	A	R	S	P	G	
N	O	I	M	O	Q	A	R	S	P	G	
S	E	N	G	A	A	I	K	L	A	J	
O	R	B	O	F	G	C	E	G	M	H	
L	A	R	D	N	A	X	E	L	A	A	J

■	6	■	9	■	■	=	5
9	=	4	:	3	x	8	
■	-	■	x	■	-	■	
■	2	-	?	x	5		
■	+	■	-	■	x		
5	=	4	-	4	x	3	

Solució al Pas al Rei, per P.R.

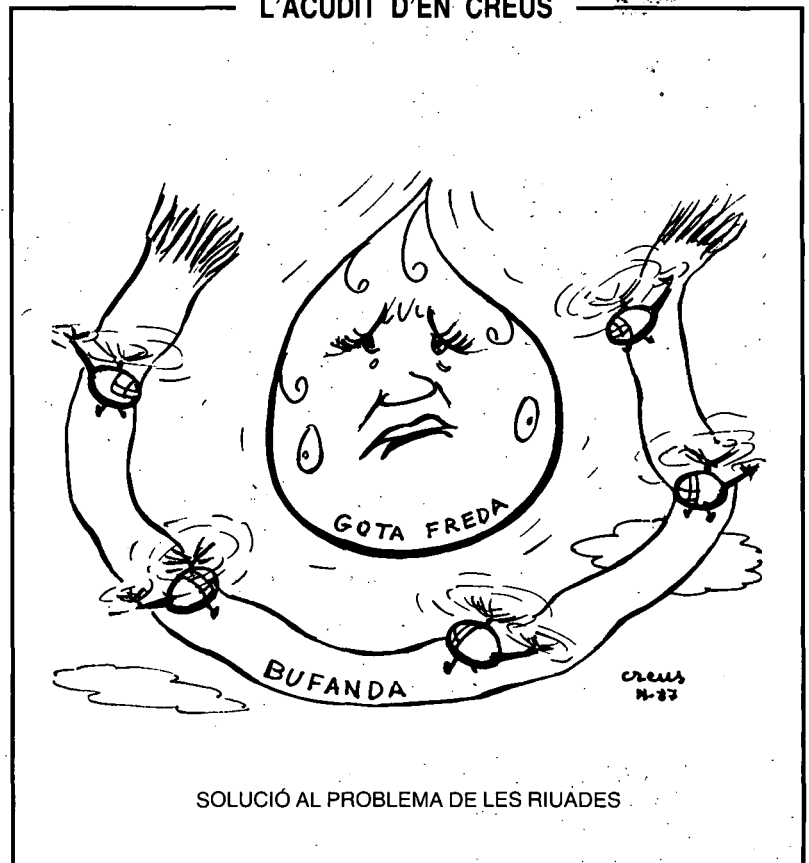
El procurador que és gat vell,
primer procura per ell.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu dotze noms femenins de pila que sovint apareixen desfigurats, tant en la parla com en la llengua escrita.

L	A	R	D	N	A	X	E	L	A	A	J
O	R	B	D	F	G	C	E	G	M	H	O
S	E	N	G	A	A	I	K	L	A	J	A
N	B	E	N	E	T	A	M	S	R	N	Q
O	I	M	O	Q	A	R	S	P	G	S	U
C	P	R	T	S	U	X	V	A	Z	I	
A	C	A	E	B	M	D	G	E	R	F	M
H	J	R	K	P	I	L	N	O	I	M	A
P	E	R	C	S	X	T	Z	U	D	V	A
T	B	I	A	C	S	E	C	N	A	R	F
C	O	D	R	O	N	O	I	L	E	P	R

L'ACUDIT D'EN CREUS

SOLUCIÓ AL PROBLEMA DE LES RIUADES

L'Ajuntament informa

En el Ple ordinari celebrat el dia 27 de novembre s'aprovaren les següents qüestions:

CADASTRE URBÀ

S'acordà interposar recurs de reposició sobre l'acord del Consell Territorial de la Propietat Immobiliària, la qual ha fixat el mòdul-base àrea en (MBR5) sobre el sòl i en (MBC3) sobre les construccions. Creiem que aquestes valoracions són excessives, essent les idònies el mòdul-base MBR8 sobre el valor del sòl, i el MBC5 sobre les construccions, ja que Agramunt té en l'agricultura la seva activitat econòmica principal. Es sol·licita, doncs, a la Gerència Territorial del Centre de Gestió i Cooperació Tributària, com a petició del Recurs de Reposició, que sigui reconsiderada la proposta de valors.

PROJECTE POLISPORTIU

S'aprovà el projecte del Polisportiu amb equipaments i calefacció, amb un pressupost de 110.145.264 ptes.

SOL·LICITUD ANTICIPACIÓ REINTEGRABLE PER OBRES O INVERSIONS

Es sol·licita a l'Excma. Diputació Provincial de Lleida la concessió d'una anticipació reintegrable sense interès, per un import d'un milió de pessetes per a finançar les obres o inversions en Infraestructura Municipal.

ACTUACIONS MUNICIPALS EN ORDRE ALS FETS DEL DIA 7-11-87.- Davant els fets ocorreguts a la nostra Vila el propassat dia 7 de novembre; considerant que, l'Ajuntament d'Agramunt com a primera Entitat del Municipi i, particularment l'Alcaldia com a màxima Autoritat Local, tenen l'obligació i el deure d'exercir quantes accions siguin al seu abast per tal d'aclarir tan lamentable succés, que ha ocasionat inquietud a la població i pot haver afectat d'una manera negativa el bon nom i prestigi de la Vila d'Agramunt.

En ús de les facultats que la llei atribueix als Ajuntaments en ordre a l'exercici d'accions, el Ple de la Corporació acordà:

PRIMER.- Adoptar quantes mesures siguin adients en ordre a l'exercici de les accions que legalment corresponguin i siguin al seu abast, per tal que l'Ajuntament d'Agramunt participi d'una manera activa en les instruccions que es practiquin en l'aclariment dels fets del dia 7 de novembre de 1987.

SEGON.- Sol·licitar a l'assessor jurídic de la Corporació, Sr. Simeó Miquel, per tal que procedeixi a emetre el preceptiu dictamen com a requisit previ a l'exercici de les accions que es requereixin al respecte.

TERCER.- Facultar el Sr. Alcalde, Josep Huguet i Herbera, tan àmpliament com en dret sigui menester, perquè, en nom i representació de l'Ajuntament d'Agramunt, practiqui quantes actuacions siguin necessàries en el desenvolupament del present acord, inclusivament de poders notariais, si fos el cas.

LLICÈNCIES D'OBRES

(8-10-87)

Carles Penella i Tarragona, per enrajolar cuina i cambra de bany. Plaça del Mercat.

Pere Balagueró i Duran, per fer el menjador i la cuina de la casa nous. Plaça del Pou.

Ramon Romeu i Folguera, per reparar la terrassa. C. de l'Aspi.

(21-10-87)

Rafael Gutiérrez i Zurita, per una connexió d'aigua per obres. C. del Convent.

Josep Martínez i Pérez, per obrir porta al pis i al garatge, fer balcó i repassar el pis. Avgda. A. Ros.

Josep Maria Pla i Pla, per acondicionar l'interior d'un cobert. C. del Sindicat Agrícola.

Vicent Vila i Avellana, per collar dues baranes als dos balcons. C. de Sió.

Vicent Vila i Avellana, per pintar la façana. C. de Sió.

La Coral d'Avui, per pavimentar la sala de la planta baixa. C. de la Portalada.

Joan Batalla i Llordés, per construir la caixa per un ascensor. Avgda. A. Ros.

Manuel Farràs i Marquilles, per enrajolar el carrer del cobert de la seva casa. Baixada del Mercadal.

Manuel Farràs i Marquilles, per aplacar amb marbre la façana. Baixada del Mercadal.

Antoni Pla i Puig, per pavimentar els baixos. Raval de Puigverd.

Pasqual Castellà i Vila, per canviar la vidriera del terrat. Avgda. de J. Mestres.

Ramon Vilalta i Huguet, per canviar les rajoles de la cuina. Ronda dels Comtes d'Urgell.

(2-11-87)

Ramon Bergués i Pla, arreglar la teulada. C. dels Estudis Nous.

Josep-Lluís Marina i Solé, per una connexió d'aigua potable. C. Pau Casals.

Salvador Morell i Coronas i Gerard Morell i Jové C.B. per una connexió a la xarxa de clavegueres. C. del Firal.

Agustí Gasa i Sorigué, per canviar la canalera i arrebossar la paret de darrera. Plaça de la Dula.

Germans Cluet i Cluet, per construir part de la paret de la tanca del pati. Camí vell de Mafet.

Josep Santacreu i Balcells, per construir una sala d'estar. C. dels Batedors.

Dolors Torres i Llana, per construir una terrassa de 25 m² i enrajolar 70 m² del pis. Agregat de Mafet.

Baptista Secanell i Cabeceran, per una connexió d'aigua potable. Avgda. de J. Mestres.

NÍNOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

(29-9-87)

Maria Ripoll i Ramon, adquisició dels nínols nº 161 i 162 de la Galeria de Sant Jordi.

(13-10-87)

Antoni Anton i González, adquisició dels nínxols nº 163 i 164 de la Galeria de Sant Jordi.

Josep-Maria Torné, per col·locar diverses làpides en nínxols de diferents famílies.

(10-11-87)

Josep Trepai i Pedrol, adquisició dels nínxols nº 33 i 35 de la Galeria de Sant Ramon i el nº 95 de la Galeria Ntra. Sra. del Carme.

Jaume Arriasol i Pla, adquisició del nínxol nº 20 de la Galeria Ntra. Sra. del Carme.

Salvador Granés i Benet, i Maria Esteve i Inglada, adquisició dels nínxols nº 166 i 167 de la Galeria de St. Jordi.

Sebastià Buñales i Giménez, per col·locar làpida al nínxol nº 165 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors.

OBERTURA ESTABLIMENT

Rosa Sorribes i Freixes, llicència Municipal d'Obertura d'un establiment C. de Sió, nº 29

FACTURES APROVADES

Pessetes

Diputació Prov., publicació edictes B.O.P.	16.878
Gesem, material oficina	4.928
F.E.C.S.A. enllum. edif. municip. i depen.	206.075
P. Riera, mat. enllumenat	2.220
X. Torres, material brigada i piscines	7.431
P. Riera, bombones gas propà escorxador	5.400
J. Vidal, treballs pala excavadora	60.480
E.S.A. combustible velomotors	1.441
E.S.A. combustible v. escombraries	22.720
F.E.C.S.A. f. elev. aigües, juliol i agost	80.209
F.E.C.S.A. enllum. públic juliol i agost	711.596
Cambrà Agrària Local, conservació camins zona urbana, '87	54.700
J. Jovell, reparació xarxa aigües	1.430
Col·legi Arquít. visar estudi Fondandana, realitzat pel Sr. F. Armengol Martín	17.692
El Corte Inglés, mat. Mas Vell	15.805
Cervantes S.A. assegur. incendis Ajuntament ..	3.226
Saidi, material servei aigües	4.921
F. Ros, lloguer magatzem brigada novbre.	10.000
M. Rovira, reparació Escoles	1.008
L. Esteve, pales fusta Festa Major	3.472
M. Rovira, reparacions camió escombraries	94.379
M. Rovira, reparacions maquinària brigada	52.011
D. Ros, mat. i arreglar eines brigada	1.136
Pret. Cuñat, material obres	77.157
J. M ^a Fernández, reparació xarxa aigües	13.831
Astronomic, material enllumenat públic	103.488
Comercial Eco, clor	154.402
E.S.A. combustible vehicles	893
E.S.A. combustible vehicles escom. i altres	16.218
F.E.C.S.A. enllum. públic mes setembre i dep... ..	373.972
Bayer Hnos. material oficina	8.193
Cia. Telefònica, quota telèf. juny-juliol	198.741
Bayer Hnos. material oficina	6.305

L'Espiga, material oficina	21.191
Triber S.L. material oficina	4.248
Com. Sans, material oficina	17.025
Com. Sans, material fotocopiadora	35.953
Impremta Marsà, material imprès Consell. d'Esports	25.557
L'Espiga, mat. Consell Festes	4.883
Crist. Agramunt, col·locar vidre cartellera Museu	980
R. Puigpinós, mat. repar. Camp Futbol	10.404
F.E.C.S.A. enllum. edificis munic. agost	137.959
J. Escolà, material brigada	250
El mateix, bombetes enllum. públic Almenara ..	5.000
El mateix, mat. neteja Ajuntament	585
Ferret. Molinet, material brigada	30.885
Com. Agra, material brigada	18.368
J. Escolà Pla, material oficines	2.040
F.X. Santamaria, mat. neteja Ajuntament	456
Totcamp, productes per matar herbes	3.287
Foment Mercat, quota mes octubre	5.000
Ferret. Molinet, material Piscines	2.286
L'Agramuntesa, mat. neteja Piscines	810
J. Escolà, productes neteja Camp Futbol	3.125
El mateix, material piscines	835
R. Fontanet, mat. rètol piscines	3.051
Ferret. Molinet, mat. Escorxador	1.447
J. Escolà, mat. Escorxador	340
F. Ribera, treballs amb compresor	68.000
P. March, treballs retroexcavadora	134.400
E.S.A. combustible velomotors	2.477
E.S.A. combustible vehicle escombraries	19.472
J. Bertran, encàrrecs pel servei d'aigües	21.784
Transp. Bernaus, encàrrecs servei d'aigües ...	16.968
D. Ros, material repar. xarxa clavegueres	11.262
D. Ros, mat. i repar. xarxa aigües	954
Ferret. Molinet, material servei aigües	7.277
R. Puigpinós, material repar. diverses	15.575
L. de Quadras S.A. mat. servei aigües	31.058
Roca S.L. material obres	107.802
M. Solé, reparar xarxa enllum. públic Montclar...	118.581

Som a Riella

LA PETITA I IMMORTAL CIUTAT D'UTZA

L'última veu que se sentí va ser aquesta:
- Una vegada hi havia un home savi...

La veu no va poder continuar en ser tapada pels crits i la remor de tota aquella colla de persones grans que, a poc a poc, formaren un semicercle davant del qual van obligar a situar-se l'Utza que, sense voler, atreia les mirades de tothom, tant dels nois i de les noies de la petita i immortal ciutat de GO, com dels seus pares i d'altres adults que es constituïren en jurat.

- Se us declara culpable -endegà la veu d'un home.

- Culpable de pervertir la joventut de GO -afe-
gí una dona.

- Si més no, d'omplir-li el cap de pardalets -féu
una altra.

- De coses inútils! -crijà un grup de cinc homes,
tots amb barba.

- De fer-los perdre les nits!
- I els dies!

L'Utza, de cara aquell jurat improvisat, resta-
va dret i mut.

- Només cal que el guaiteu!
- Si fins i tot fa pudor!

Els noies i les noies, els nens i les nenes de la pe-
tita i immortal ciutat de GO, es removien dintre
dels seus vestits com si se sentissin neguitosos,
però cap d'ells obrí boca. En canvi, el jurat no pa-
rava de dirigir-li impropis.

- Sou indigne de viure entre persones civilitza-
des...

- Només cal veure la misèria que porteu al da-
munt...

- Ningú no sap d'on veniu ni qui sou...
- Sou un desgraciat...

Després que es féu el silenci, el que semblava
presidir aquell jurat, va prendre la paraula.

- Al gra: donada la vostra actuació a GO i vistos

els seus efectes, se us condemna a abandonar
aquesta ciutat que, amb el temps, s'ha cobert de
glòria i ha estat mereixedora de ser qualificada
d'immortal malgrat ser tan petita com és...

L'Utza tampoc badà boca, i es limità a gratar-se
l'esquena amb un bastó que portava en una mà.
- Teniu alguna cosa a al·legar en defensa prò-
pia? -preguntà la mateixa veu.

L'Utza no va respondre.

Es produí un silenci complet. En mig seu, se
sentí la paraula d'un infant que va dir:
- Si ell se'n va de GO jo marxo amb ell.

Va ser com un regueró de pólvora que va fer ex-
clatar el sentir de tot el jovent de la petita i immor-
tal ciutat de GO.

- Jo també! -va tronar aquell cor unànim.

Després que el jurat en ple es pronunciés sobre
la seva expulsió en tant que persona indesitjable,
l'Utza començà a caminar i darrera seu el seguí tot
el jovent. Quan arribà la nit, les finestres, els bal-
cons, els carrers i les places de la petita i immortal
ciutat de GO van quedar mudes i desertes. I dalt
del tossal, les runes de l'antic convent restaren
colgades de silenci. Amb el temps, com que no
més hi havia quedat gent gran i vella, la petita i
immortal ciutat de GO es convertí en un gran ce-
mentiri.

Ara només hi fan cap algunes persones que co-
neixen la seva història, i algú, per tal que en
quedi memòria, ha proposat que aquella ciutat,
petita i immortal, s'anomeni, per a sempre més,
UTZA.

Guillem Viladot